

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Pc/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122202718
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:5122202718.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, A. právne zast. Mgr. Tomášom Michnicom, advokátom, so sídlom Na Priekope č. 174/13, Žilina, proti oprávnenej D. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, A., právne zast. Mgr. Jurajom Jancom, advokátom, so sídlom Mierové námestie 52/6, Ilava, o návrhu navrhovateľa na zrušenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oprávnenej naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 34P 59/2014-185 zo dňa 14.1.2015, s účinnosťou od 13.6.2023.

II. Navrhovateľ je povinný zaplatiť oprávnenej náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 1.427,78 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Prijímateľom tejto náhrady trov konania je právny zástupca oprávnenej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ sa domáhal, aby mu súd zrušil vyživovaciu povinnosť na jej plnoletú dcéru – oprávnenej z vyživovacej povinnosti, ktorá bola naposledy upravená vo výške 100 Eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P 59/2014 zo dňa 14.1.2015, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoP 51/2015 zo dňa 26.8.2015. V návrhu uviedol, že oprávnená má 24 rokov, je dospelá, navrhovateľ nevie, či študuje, pracuje, pretože sa s ním oprávnená odmieta kontaktovať, hoci sa navrhovateľ snaží o stretnutie s ňou. Škola na ktorej údajne oprávnená študovala odmietla navrhovateľovi poskytnúť informácie o jej štúdiu. Oprávnená na navrhovateľa úplne zanevrela, z jej správania je zrejmé, že si nemieni s navrhovateľom vytvoriť, resp. obnoviť akýkoľvek bližší vzťah, pritom navrhovateľ platí oprávnenej výživné a snaží sa o kontaktovanie s ňou. Oprávnená sa správa k navrhovateľovi v rozpore s dobrými mravmi, z jej správania je zrejmé, že má záujem len o navrhovateľove peniaze, ale nie o budovanie vzťahu s otcom. Na mieste je predpoklad, že oprávnená ukončila štúdium, a aj s prihliadnutím na jej vek je schopná sa zamestnať a zarábať si na živobytie, uhrádzať svoje nevyhnutné potreby. Poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II ÚS 3113/10 zo dňa 21.4.2011, podľa ktorého schopnosť samostatne sa živiť znamená uspokojovať všetky svoje potreby, a to hmotné, kultúrne a ďalšie, vrátane bytových. Uvedené znamená, že dieťa má určitý trvalý príjem finančných prostriedkov, z ktorého uhrádza svoje potreby.

2. Oprávnená sa k návrhu písomne vyjadrila v podaní zo dňa 8.6.2022. V ňom žiadala návrh na zrušenie výživného zamietnuť ako nedôvodný. Uviedla, že vek oprávnenej, nadobudnutia plnoletosti oprávnenej nie je dôvodom pre zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa k nej. Vyživovacia povinnosť trvá podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine do doby kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Táto schopnosť nie je viazaná na dosiahnutie určitého veku dieťaťa, ale je podmienená získaním vzdelania, po absolvovaní ktorého nadobudne dieťa schopnosť samostatne sa živiť. Oprávnená od 1.9.2017 stále študuje na strojníckej fakulte Slovenskej technickej univerzity, odbor strojárstvo, študijný program energetické stroje

a zariadenia, pričom do 12.7.2021 študovala bakalárske štúdium, od 1.9.2021 pokračuje v rovnakom odbore v inžinierskom štúdiu s predpokladaným ukončením v júni 2023. Oprávnená opakovane osobne a aj emailom navrhovateľovi oznámila, na akej škole a v ktorom ročníku oprávnená študuje. Keď sa oprávnená nenachádza na internáte v Bratislave, býva spolu s matkou v byte na poschodí rodinného domu na D. E. XXX/XX F. A., v ktorom dome obýva navrhovateľ byt na prizemí. Vzťah účastníkov nie je ideálny, majú zlé vzťahy, je to však dôsledkom toho, že navrhovateľ je značne konfliktnou osobnosťou. Dlhodobo vedie súdne spory so svojou exmanželkou, svojím bratom, má zlé vzťahy s bratmi. Navrhovateľ neplatí súdom určené výživné riadne a včas, pretože k 1.6.2022 mal navrhovateľ dlh na výživnom voči oprávnenej v sume 1.480 Eur a preto bola oprávnená nútená podať návrh na vykonanie exekúcie. Konanie je vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 46Ek 314/2022, povereným súdnym exekútorom je JUDr. Jozef Martišík, sp. zn. 266EX 106/22. Návrh na zrušenie výživovacej povinnosti podal navrhovateľ bezprostredne potom ako mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. Oprávnená žiadala v e-maily navrhovateľa, aby jej platil výživné a matka oprávnenej ešte v roku 2016 navrhovateľovi oznámila číslo účtu, kam má posilať výživne oprávnenej. Výživné bolo naposledy určené ešte v roku 2015, a odvtedy stúpili výdavky oprávnenej, pretože začala študovať na vysokej škole, no návrh na zvýšenie výživného nepodala z dôvodu, že navrhovateľ je konfliktný človek. Navrhovateľ osoby vo svojom okolí ohovára, osočuje, dehonestuje aj na verejnosti, a uvedené sa týkalo jeho bratov, matky navrhovateľky, sestry navrhovateľky, starej matky, starého otca z matkinej strany. V minulosti navrhovateľ bez predchádzajúceho upozornenia vystaľoval staršiu sestru oprávnenej z jej detskej izby potom, ako odišla na vysokoškolský internát. Uvedené sa dotklo obidvoch sestier. Oprávnená bola svedkom toho, ako navrhovateľ v roku 2014 napadol jej matku a snažila sa ju brániť a následne oprávnená vo veci vypovedala na OO PZ v Ilave. Navrhovateľ na skrytý diktafón nahrával komunikáciu v domácnosti, nahrávky následne zostrihával tak aby mu upravený obsah vyhovoval, vyhotovoval z nich aj prepisy a nahrávky nahlas púšťal z reproduktorov v čase, keď boli všetci doma. Oprávnená našla vo svojej izbe v kvetináči skrytý diktafón a uvedené navrhovateľovi vytkla v emailovej komunikácii. Navrhovateľ oprávnenej dlhodobo vyjadroval pochybnosti o tom, že je jej otcom a pri osobných stretnutiach jej dával do ruky skúmavku na odovzdanie jej biologického materiálu a keď tak v ním stanovenej lehote neurobila, nalepil ďalšiu skúmavku na dvere bytu, čo boli pre oprávnenú nesmierne trápne a ponižujúce situácie. Oprávnená teda nie je schopná sama sa živiť a výživné nie je v rozpore s dobrými mravmi.

3. Navrhovateľ na vyjadrenie oprávnenej reagoval v podaniach zo dňa 11.7.2022 a 25.7.2022. V nich uviedol, že oprávnená pristupuje k svojmu štúdiu nezodpovedne a ľahostajne, keďže podľa tvrdenia oprávnenej študovala na prvom stupni vysokej školy od 1.9.2017 do 12.7.2021, teda 4 roky, pričom ňou vybraný študijný program je na tri roky. Neštudovala o rok dlhšie z dôvodu, že jej v tom bránili zdravotné, či iné závažné prekážky, ale študovala dlhšie preto, lebo uprostred štúdia v rámci programu energetické stroje a zariadenia si zmyslela, že ide študovať angličtinu do Španielska. Koná rovnako ako jej sestra D., ktorá si takto predlžovala bezstarostný bohémsky študentský život, a to na úkor štátnych dávok a výživného, ktoré dranká od navrhovateľa. Podľa súdnej praxe teda oprávnená zmenou študijného zamerania stratila nárok na poberanie výživného, a od dátumu, kedy oprávnená svojvoľne, nerozvážne odišla študovať do Španielska angličtinu. Oprávnená vyštuduje za slovenské štátne dávky a výživné a odíde budovať kapitalizmus do Španielska. Oprávnená nedala navrhovateľovi telefónny kontakt na ňu. Navrhovateľ sa o nej a o jej štúdiu dozvedá s oneskorením aj 3 – 4 rokov. Oprávnená absolútne nejaví záujem o otca, úplne ho ignoruje. Nie navrhovateľ, ale matka oprávnenej je konfliktná osoba, pričom ohľadom napadnutia a ublíženia na zdraví poukázal na záverečnú správu polície, z ktorej vyplýva, že matka oprávnenej napadala navrhovateľa a dorezala ho na tvári, a ohľadom nároku navrhovateľa z ublíženia na zdraví prebieha súdne konanie na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 23C 180/2016. Brat navrhovateľa vedie súdne spory s navrhovateľom, nie naopak. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 18C 29/2019 sa navrhovateľ proti bývalej manželke domáha zaplataenia polovice splátok spoločných úverov, keďže matka oprávnenej tieto splátky riadne neplatí. Je pravda, že navrhovateľ zabral jednu izbu, ktorú predtým obývala sestra oprávnenej, ale predchádzalo tomu to, že navrhovateľ musel odísť zo spoločnej spálne, a dva roky prespával na gauči, kde ho neustále psychicky terorizovala jeho manželka, až mu došla trpezlivosť. Potvrdil, že žiadal od oprávnenej, aby mu odovzdala vzorku DNA, a to za účelom zistenia morálnych pokleskov jej matky v minulosti. Matka oprávnenej pritom manipuluje s bratmi navrhovateľa proti navrhovateľovi, manipuluje aj s oprávnenou, jej sestrou, odtrháva dcéry od otca, od starých rodičov. Oprávnená a jej sestra nevideli rodičov navrhovateľa najmenej 7 rokov. Oprávnená je k navrhovateľovi a jeho rodičom odmeraná. Navrhovateľ vidí oprávnenú asi 4 krát do roka, aj to len na krátky okamih, na chodníku do domu a nemá záujem o rozhovor s ním, odpovie mu len

nútene, stroho a hneď sa ponáhľala preč. Oprávnená pred rokmi minimálne dva razy nepozdravila otca navrhovateľa na železničnej stanici v Trenčianskej Teplej.

4. Oprávnená sa k vyjadreniu navrhovateľa vyjadrila vo vyjadrení zo dňa 19.8.2022, v ktorom trvala na zamietnutí návrhu na zrušenie výživného. K tvrdeniam navrhovateľa uviedla, že oprávnená zameranie štúdia nezmenila. Študijný pobyt v Španielsku prostredníctvom programu Erasmus, ktorý využíva množstvo študentov sa netýkal štúdia angličtiny, ako nesprávne uvádza navrhovateľ, ale išlo o štúdium v anglickom jazyku. Predmet štúdia oprávnenej v Španielsku korešpondoval s predmetom jej štúdia na slovenskej vysokej škole a predmety, ktoré absolvovala v Španielsku jej boli uznané aj STU. Konkrétne študovala predmety „project engineering and management“ teda „projektové inžinierstvo a management“, čo jej bolo uznané na STU v rámci predmetu „strategický management“, ďalej „numerical simulation applied to engineering“ teda numerická simulácia aplikovaná v inžinierstve, čo jej bolo uznané na STU v rámci predmetu „numerická matematika“ a „communication in technical english“ čiže komunikácia v technickej angličtine, pričom aj tento predmet jej bol uznaný. Splnila všetky podmienky projektu Erasmus. Nie sú teda pravdivé tvrdenia navrhovateľa o tom, žeby si oprávnená predlžovala bohémsky život, žeby zneužívala sociálny systém. Z vyjadrení navrhovateľa vyplýva až nenávisť vzťah navrhovateľa k oprávnenej a jej matke. Navrhovateľ sa k oprávnenej správal väčšinou nevhodne, zosmiešňoval ju, bol verbálne agresívny, odpočúval ju, vylepoval jej rôzne dehonestujúce odkazy. Keďže navrhovateľ má „vo zvyku“ nahrávať si svoje rozhovory s tretími osobami bez ich vedomia a potvrdil, že oprávnenej do izby ukryl diktafón, na ktorý ju nahrával, je pochopiteľné, že človek má zábrany sa bezprostredne rozprávať s niekým, o kom vie, že si celé rozhovory nahráva. Ak je teda vzťah navrhovateľa a oprávnenej zlý, je to následok jeho správania sa k oprávnenej a jej blízkym osobám počas minulých rokov až do súčasnosti. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že ho matka oprávnenej napadla a dorezala na tvári (čo je predmetom sporu vedeného pod sp. zn. 23C/180/2016), ide len o jeho tvrdenie, ktoré je nepravdivé. Matka oprávnenej sa v rámci uvedenej situácie len bránila útoku navrhovateľa. Oprávnená bola pri situácii prítomná a v rámci konaní ako svedok vypovedala pravdivo v prospech svojej matky. V priestupkovom konaní bola matka oprávnenej uznaná vinnou za to, že sa voči navrhovateľovi vyjadrila (pod vplyvom jeho útoku) vulgárne a bolo jej uložené pokarhanie. Napadnutie navrhovateľa, či už úmyselné alebo z nedbanlivosti, nebolo preukázané. Oprávnená opäť poukázala na množstvo súdnych sporov, ktoré navrhovateľ viedol alebo vedie a svojimi zbytočnými odvolaniami, sťažnosťami a inými podaniami spory zbytočne predlžuje a je zrejmé, že nechce dosiahnuť nápravu, ale súdnymi konaniami doslova svoje okolie šikanovať. Oprávnená od matky zistila, že dňa 15.12.2021 o 10:09 navrhovateľ vložil na účet v SLSP, a.s. č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 5.000 Eur v hotovosti s poznámkou „výživné D. a C.“, dňa 15.12.2021 o 10:12 navrhovateľ z uvedeného účtu v G., H. sumu 5.000 Eur vybral (čo vyplýva z predloženého potvrdenia zo dňa 22.1.2022), dňa 15.12.2021 o 10:15 navrhovateľ vložil na ten istý účet v SLSP, a.s. sumu 5.000 Eur v hotovosti s poznámkou „výživné D. a C.“, dňa 15.12.2021 o 10:18 navrhovateľ z uvedeného účtu v SLSP, a.s. sumu 5.000 Eur vybral, dňa 15.12.2021 o 10:28 navrhovateľ vložil na účet v I. D., H., č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX s názvom J. K. sumu 5.000 Eur v hotovosti s poznámkou „výživné D. a C.“ s tým, že oprávnenej nie je známe, komu uvedený účet patrí, ani ona ani jej matka k nemu nemajú dispozičné právo, dňa 15.12.2021 o 10:39 navrhovateľ vložil na účet vo F., H., č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 5.000 Eur v hotovosti s poznámkou „výživné D. a C.“ s tým, že oprávnenej nie je známe, komu uvedený účet patrí, ani ona ani jej matka k nemu nemajú dispozičné právo. Uvedené peniaze sa nedostali do dispozičnej sféry oprávnenej či jej matky a teda k žiadnej úhrade výživného uvedenými platbami nedošlo a ani dôjsť nemohlo. Ďalej oprávnená uviedla, že celý nájom od nájomcov za nehnuteľnosti, ktoré má matka oprávnenej v podielovom spoluvlastníctve s navrhovateľom preberá navrhovateľ (ktorý s nájomcami aj uzatváral zmluvy), matka oprávnenej nemá z tohto titulu z uvedeného prenájmu žiaden príjem. Preto matka oprávnenej neplatí spoločný úver, ktorý sa týka nehnuteľnosti, ktorú má v spoluvlastníctve s navrhovateľom a nároky z tohto titulu sú predmetom sporu vedeného pod sp. zn. 18C/29/2019. Je nepravdivé (a úplne irelevantné) tvrdenie navrhovateľa o údajnej nevere jeho bývalej manželky. Matka oprávnenej navrhovateľovi nikdy neverná nebola. Bol to práve on, kto mal počas manželstva mimomanželskú známosť a dokonca jeho priateľka bývala v tom istom bytovom dome ako spolužiačka oprávnenej, čo oprávnená, ktorá bola v tom čase stredoškolačka, ťažko niesla. Oprávnená a bratia navrhovateľa neboli zmanipulovaní bývalou manželkou navrhovateľa, sú dospelí a vysokoškolsky vzdelaní. Na to, aby si vytvorili názor na čokoľvek, vrátane názoru na navrhovateľa, nepotrebujú vysvetľovanie či navádzanie tretími osobami. Každý si k navrhovateľovi vytvoril vzťah na základe svojich vlastných skúseností. K vystaňovaniu D. z jej izby, oprávnená na vysvetlenie uviedla, že keď bol navrhovateľ dlhodobo nezamestnaný a neprinášal do domácnosti žiaden príjem, rozhodli

sa zlú finančnú situáciou riešiť tým, že jeden byt v spoločnom rodinnom dome prenajmú. Bol to byt, ktorý dovtedy obývala stará mama odporkyne. Stará mama sa presťahovala do izby patriacej predtým oprávnenej a oprávnená spávala so svojou matkou v spálni. Navrhovateľ spával v obývačke. Po nejakom čase mu to však „prestalo vyhovovať“ a staršiu dcéru bez predchádzajúceho upozornenia vyhodil z jej izby spôsobom, ktorý už popísala oprávnená. Vzťahy medzi rodičmi navrhovateľa a oprávnenu nie sú ideálne, a to z dôvodov na strane navrhovateľa, či jeho rodičov, nie na strane oprávnenej. Rodičia navrhovateľa totiž správanie a činy navrhovateľa nekriticky obhajujú a to dokonca aj v jeho sporoch s jeho dvomi bratmi, kde rodičia vždy svedčili v prospech navrhovateľa. Preto sú ich vzťahy s matkou oprávnenej, s oprávnenu i jej sestrou zlé. Rodičia navrhovateľa napríklad neboli oprávnenej gratulovať k 18. ani ďalším narodeninám, a neprejavujú o ňu žiaden záujem. Na to, že by ich nepozdravila pri osobnom stretnutí, si však oprávnená nespomína. Čo sa týka „malej promócie“, na ktorú navrhovateľ nebol podľa jeho vlastných slov pozvaný, tak táto sa z dôvodu prebiehajúcej pandémie COVID 19 a s ňou súvisiacich opatrení nekonala.

5. Na vyjadrenie oprávnenej reagoval navrhovateľ v podaní zo dňa 28.9.2022. Trval na tom, že vzťah medzi účastníkmi konania nie je na najlepšej úrovni práve kvôli správaniu a postojom oprávnenej. Nie je pravda, že navrhovateľ oprávnenu „nenávidí“, ako nepravdivo uvádza vo svojom vyjadrení zo dňa 19.08.2022. Na ozrejmienie slovného výrazu „nenávidieť“ uviedol, že pojem nenávisť predstavuje „silný citový odpor spojený s neprajnosťou“. Ani jedenkrát navrhovateľ neuviedol, že odporkyňu nenávidí, nepraje jej alebo ňou opovrhuje. Oprávnená si musí uvedomiť nemenný fakt, že práve vďaka navrhovateľovi jej bolo umožnené študovať a vzdelávať sa. Boli to práve navrhovateľove finančné prostriedky, pomocou ktorých môže oprávnená získať potrebné vzdelanie. Tvrdenie právneho zástupcu, resp. oprávnenej vo vyjadrení o tom, že je navrhovateľ „konfliktnou osobou“, je ničím nepodložené obvinenie a osočovateľské. Oprávnená vo svojom vyjadrení hodnotí predovšetkým vzťah navrhovateľa s ostatnými členmi jeho rodiny bez akýchkoľvek bližších vedomostí. Jej názory sú sprostredkované a prenesené od iných osôb, čo má za následok skreslenosť v jej úsudkoch. Poukázal na predložené rozhodnutie Okresného úradu Trenčín zo dňa 12.01.2015, č. j. 169/2014 IL, z ktorého je možné si urobiť obraz o tom, kto je konfliktná osoba. Navrhovateľovi nie je známe, odkiaľ vie oprávnená o tom, akým spôsobom vypovedali rodičia navrhovateľa v súdnych konaniach ako svedkovia a za akým účelom oprávnená uvádza tieto skutočnosti vo svojom vyjadrení. Z vyjadrenia oprávnenej vyplýva, že sa oprávnená stavia do pozície osoby, ktorej jej zo strany rodičov navrhovateľa ubližované a krivdené. Opomenula uviesť, že o svojich starých rodičov neprejavuje rovnako žiaden záujem. Oprávnená sa ku svojej osobe stavia nekriticky, nepriznáva si absolútne žiadny podiel na svojom negatívnom správaní voči navrhovateľovi. Oprávnená odmieta s navrhovateľom akýkoľvek kontakt a z jej správania a jej vyjadrení je zrejmé, že nemieni s navrhovateľom vytvoriť, resp. obnoviť akýkoľvek bližší vzťah na báze dcéra - otec. Jej správanie voči navrhovateľovi je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a z jej postoja rezultuje, že primáme jej ide o výživné od navrhovateľa, hoci má oprávnená vek na to, aby sa dokázala o seba dostatočne a riadne postarať a uspokojovať všetky svoje nevyhnutné potreby.

6. Navrhovateľ v podaní zo dňa 30.9.2022 uviedol ďalšie tvrdenia k tvrdeniam oprávnenej v jej vyjadrení zo dňa 19.8.2022. Poprel v ňom, žeby oprávnenej zo študijného pobytu v Španielsku boli uznané skúšky na STU a že oprávnená splnila všetky podmienky projektu Erasmus. Oprávnená totiž nezískala titul bakalár v riadnom študijnom 3-ročnom programe, ale až po 4 rokoch, ak vôbec. Aj preto nemala malé promócie, lebo nestihla promovať so svojimi spolužiakmi, ktorí promovali o rok skôr a títo spolužiaci na rozdiel od oprávnenej splnili naozaj všetky podmienky a dosiahli na titul Bc. hneď na prvýkrát po 3 rokoch a mali aj promócie. Poprel, žeby mal oprávnenu osočovať, zosmiešňovať, či dokonca sa ku nej verbálne agresívne správať. Navrhovateľ preukázal o oprávnenu záujem a to veľakrát. Oprávnená však o navrhovateľa záujem vôbec nemá. Jediný záujem má o výživné, ktorý viac pretláča jej matka, ako ona sama. Navrhovateľ sa pokúšal kontaktovať oprávnenu prostredníctvom emailov, tiež e-mailami cez jej matku, cez platby 1 Eur, 1 Eur, a 20 Eur priamo na účet oprávnenej, keď v poznámke platieb vždy uviedol, že ju žiada o stretnutie ohľadne doriešenia výživného a vyplatenia tak, ako sa vyrovnal aj s D.. Navrhovateľ v e-maili pre jej matku L. C. napísal, že ak si bude matka oprávnenej plniť svoje záväzky riadnym platením úverov a uhradí jednorazovo svoj dlh, navrhovateľ potom obom deťom vyplatí jednorazovo v sumách po 7.500 Eur za zameškané obdobie, čím potvrdil, že oprávnenej by vyplatil za každý jeden mesiac o 50 Eur viac. Toto však matka oprávnenej odmietla. Odmietla splatiť svoj dlh, aby navrhovateľ náhodou neposlal dcéram po 7.500 Eur. Bývalá manželka navrhovateľa dcéram nedopraje a deti využíva ako obranný štít vo vojne proti exmanželovi. Navrhovateľ zodpovedne spláca úvery za dom a teda on je ten, ktorý drží strechu nad hlavou oprávnenej, aj jej matke, a poukázal na to, že výživným

nie sú len hotové peniaze, ale aj zabezpečovanie potrieb dieťaťa, medzi ktoré patrí najmä potreba bývania. Navrhovateľ sa vyjadroval k vysokoškolskému štúdiu dcéry D.. Navrhovateľ Ďalej uviedol, že nenahrával oprávnenú, ale nahrával manželku, ktorá sa často zdržiavala v detskej izbe u oprávnenej. Čestný človek nemá problémy s nahrávkami, ak je čestný. Pokiaľ oprávnená vo vyjadrení uvádzala iné súdne spory, tie nesúvisia s týmto konaním. Oprávnená o navrhovateľa nejaví žiadne záujmy. Na nástenke do domu už od roku 2021 visí oznam pre oprávnenú napísaný veľkým červeným písmom, aby navrhovateľa kontaktovala, no do dnes nijako na to nereagovala. Navrhovateľ čestne prehlásil, že od začiatku povinnosti platiť výživné až do dňa 15.12.2021 žiadne výživné k rukám oprávnenej nedal s výnimkou sám 1 Euro, 1 Euro a 20 Eur, ktoré jej poslal na jej účet. Tvrdenia vo vyjadrení oprávnenej, ktoré spísal jej právny zástupca sú nepravdivé, lživé. Navrhovateľ nezaútočil na manželku, ale ona zaútočila na navrhovateľa a dorezala ho na tvári, čo preukazuje jasná a nespochybniteľná záverečná správa polície. Nie je pravdou, že matka oprávnenej nemá z prenájmu žiadny príjem. V spore vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 18C/29/2019 súd matke oprávnenej bohato nadelil z prenájmov. Matka oprávnenej bola naozaj navrhovateľovi neverná, o čom má navrhovateľ zvukovú nahrávku ním vyhotovenú. Nie je pravda, žeby zlé vzťahy medzi oprávnenou a navrhovateľom a medzi navrhovateľom a jeho bratmi boli následkom správania sa navrhovateľa. Navrhovateľ sa o oprávnenú zaujíma, chce sa s ňou stretnúť, navrhovateľ zodpovedne platí úvery. Navrhovateľov brat F. v minulosti fyzicky napadol otca, pričom navrhovateľ mu prišiel na pomoc. D. F. navrhovateľa obvinil, podal na neho trestné oznámenie z napadnutia a zlomenia nosa. Avšak detektor lži bez pochybnosti jasne preukázal, že navrhovateľ hovoril pravdu a nikomu nos nezlomil, ani nikoho nenapadol, a obvinenie bolo zamietnuté. Navrhovateľ zabral D. izbu po písomnom oznámení D.. Navrhovateľ dôkazmi preukázal, že mal dobrú vôľu a že sa snažil kontaktovať oprávnenú ohľadne doriešenia výživného, tiež sa zaujímal ako študuje, ako sa jej darí, no ona všetko negovala a odmietala, na jeho žiadosť mu nedala svoje číslo telefónu. Navrhovateľ synovi brata F. C. zadarmo zrekonštruoval pred časom garsónku spolu s otcom G. a bolo to dokonca v čase, keď brat F. napadol fyzicky svojho otca. Za dobré sa navrhovateľovi zlým odplácajú. Teda nie konanie navrhovateľa, ale konanie oprávnenej, jej sestry, jej matky, advokáta oprávnenej a bratov navrhovateľa je konaním v rozpore s dobrými mravmi. Zlé vzťahy však nie sú zapríčinené navrhovateľom a ani oprávnenou. Zlé vzťahy sú zapríčinené manipulatívnymi metódami matky oprávnenej, ktorá nenávisťne manipuluje navôkol všetkými a všetkým proti navrhovateľovi. Dcéra D. navrhovateľa ani len nepozdraví, a pritom jej dal kompletne výživné v prepočte po 150 Eur mesačne, zatiaľ čo matka jej dávala iba 20 Eur mesačne, no s ňou si D. vychádza a navrhovateľa nenávidí. Navrhovateľ dcéru D. vidí asi tak 1 x do roka, aj to náhodne a iba na pár sekúnd, keď prejde okolo navrhovateľa bez slova. Navrhovateľ vidí oprávnenú asi 1 x za kvartál aj to náhodne a tiež nemá záujem o komunikáciu. Na pozdrav síce odzdraví, ale hneď sa ponáhľa preč a je tupohubá. Nevie o nej nič, iba to, čo mu povedia. A keďže s navrhovateľom nekomunikujú, tak informácie nemá. Konanie oboch detí je v prísnom rozpore s dobrými mravmi, ale výživné by si pýtali nekonečne dlho. Na základe schopnosti sa samostatne živiť a z dôvodu nezájmu D. o rodiča ona stratila nárok na výživné, čo bolo potvrdené rozsudkom. Oprávnená sa správa podobne ako D. a tiež študuje ľahkovážne, keď titul bakalára nezískala v riadnom 3 ročnom termíne, ale až po 4 rokoch, ak vôbec. Nezaujíma sa o navrhovateľa a preto nemá nárok na poberanie výživného.

7. Súd po vykonaní dokazovania výsluchom navrhovateľa, oprávnenej, oboznámením vyjadrenia oprávnenej k návrhu zo dňa 8.6.2022, potvrdenia o štúdiu oprávnenej zo dňa 20.4.2022, prehľadu o štúdiu z č.l. 52, emailov z č.l. 53 až 56, výpisu z obchodného registra z č.l. 57, výpisu z web stránky finstat.sk z č.l. 58, upovedomenia Okresného súdu Banská Bystrica o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 22.2.2022, upovedomenia súdneho exekútora JUDr. Jozefa Martišíka, ml. sp. zn. 266EX 106/22 o začatí exekúcie zo dňa 22.2.2022, návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29.3.2022, plnomocenstva z č.l. 62, uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek/314/2022 zo dňa 16.5.2022, upozornenia emailovej správy z č.l. 67, záznamu spísaného OO PZ Ilava o podaní vysvetlenia zo dňa 27.10.2014, listinu z č.l. 69, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 11.7.2022, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 25.7.2022, vyjadrenia oprávnenej zo dňa 19.8.2022, rozhodnutia Obvodného úradu Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy č.j. 169/2014 IL zo dňa 12.1.2015 v znení 2 strán, listiny z č.l. 92, žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 7.9.2022, osvedčenia o sťaži zo dňa 8.8.2022, potvrdenia o štúdiu oprávnenej zo dňa 9.9.2022, správu STU v Bratislave Strojníckej fakulty zo dňa 16.9.2022, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 28.9.2022, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 30.9.2022, správy OO PZ Ilava zo dňa 5.11.2014 o výsledku objasňovania priestupku, zápisu o výpovede svedka F. D. z č.l. 176, čestného prehlásenia D. C. zo dňa 21.12.2022, dohody o brigádnickej práci študenta zo dňa 14.1.2022, odpovede na lustráciu sociálnej poisťovni ohľadom oprávnenej, odpovede na lustráciu sociálnej poisťovni ohľadom navrhovateľa, obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn.

34P/59/2014, najmä rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P 59/2014 zo dňa 14.1.2015, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoP 51/2015 zo dňa 26.8.2015 rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 17.2.2023, ktorým návrh na zrušenie výživného zamietol ako nedôvodný, pretože nemal preukázané, žeby oprávnená nadobudla schopnosť sama sa živiť a nemal preukázané ani to, žeby sa oprávnená správala voči navrhovateľovi v rozpore s dobrými mravmi a súd priznal oprávnenej proti navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1.040,35 Eur.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom trval na tom, že vyživovacia povinnosť k oprávnenej zanikla, pretože oprávnená neštudovala riadne na vysokej škole, popri škole si dokázala privyrobiť a sama seba užiť a správala sa voči navrhovateľovi spôsobom, ktorý je v zjavnom rozpore s dobrými mravmi. Krajský súd v Žiline o odvolaní rozhodol uznesením č.k. 13CoP 8/2023 zo dňa 8.8.2023, ktorým rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 20Pc 6/2022-206 zo dňa 17.2.2023 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení citovaného uznesenia uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyvodil z neho správny záver, keď návrh navrhovateľa zamietol vyhodnotením všetkých rozhodujúcich skutočností v čase rozhodovania. Keďže v priebehu odvolacieho konania navrhovateľ predložil súdu emailovú komunikáciu zo dňa 18.6.2023, ktorou mala oprávnená navrhovateľovi oznámiť, že ukončila štúdium a diplom by jej mal byť odovzdaný o cca 2 týždne, odvolací súd musel zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že je potrebné doplniť dokazovanie výsluchom oprávnenej, aby uviedla, či a kedy ukončila štúdium na vysokej škole a len potom bude môcť súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodnúť.

9. Po vrátení veci súdu prvej inštancie nariadil súd prvej inštancie vo veci pojednávanie, na ktoré boli účastníci riadne a včas predvolaní a na ktoré sa nedostavila oprávnená, ktorá neprítomnosť ospravedlnila z dôvodu plnení si pracovných povinností v zahraničí a súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Preto súd vykonal pojednávanie podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti oprávnenej.

10. Súd doplnil dokazovanie oboznámením odvolania navrhovateľa zo dňa 4.4.2023, odvolania navrhovateľa - doplnenie dôkazov zo dňa 5.4.2023, vyjadrenia oprávnenej k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 27.4.2023, návrhu navrhovateľa na vydanie neodkladného opatrenia zo dňa 7.7.2023, emailov z č.l. 278, 279, 280, uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoPno 1/2023 zo dňa 8.8.2023, uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP 8/2023 zo dňa 8.8.2023, podania oprávnenej zo dňa 4.9.2023, fotokópie diplomu z č.l. 293, fotokópie vysvedčenia o štátnej skúške z č.l. 294, žiadosti oprávnenej zo dňa 7.9.2023, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 13.9.2023, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 13.9.2023, žiadosti o odklad exekúcie zo dňa 16.5.2023, výpisu z internetbankingu z č.l. 319, podania oprávnenej zo dňa 18.9.2023, príloh tohto podania z č.l. 322 až 326, čestného vyhlásenia oprávnenej zo dňa 15.09.2023, overených fotokópií diplomu vystaveného STU v Bratislave a vysvedčenia o štátnej skúške a dodatku k diplomu, výpisu z účtu navrhovateľa zo dňa 25.09.2023 vedeného vo F. D., upovedomenia o zastavení exekúcie sp. zn. 266Ex 106/2022-43 zo dňa 21.7.2023.

11. Oprávnená v čestnom vyhlásení zo dňa 15.9.2023 uviedla, že dňa 12.6.2023 vykonala štátnu skúšku a došlo k ukončeniu jej štúdia. Z predloženej fotokópie vysokoškolského diplomu vystaveného Strojníckou fakultou STU v Bratislave zo dňa 12.6.2023 a fotokópie vysvedčenia o štátnej skúške vystaveného Strojníckou fakultou STU v Bratislave zo dňa 12.6.2023 bolo zistené, že oprávnená dňa 12.6.2023 v rámci inžinierskeho vysokoškolského štúdia v študijnom programe energetické stroje a zariadenia vykonala štátnu skúšku a obhájila diplomovú prácu a bol jej udelený akademický titul inžinier.

12. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že riadne bakalárske štúdium trvá tri roky, ale oprávnená ukončila bakalárske štúdium po štyroch rokoch, ak ho vôbec ukončila, pretože informácie o jej štúdiu mu poskytovala raz za dva, tri roky. Oprávnená sa o navrhovateľa nijako nezaujíma, oprávnená ho kontaktovala za účelom osobného stretnutia naposledy v roku 2013 alebo 2014. Bolo to v čase, keď prebiehalo rozvodové konanie s manželkou navrhovateľa. Oprávnená sa nezaujíma o zdravotný stav navrhovateľa, o nič sa nezaujíma, iba o peniaze. Keď ju navrhovateľ stretol, prehodila s ním iba zopár úsečných viet a bolo to z podnetu navrhovateľa, ktorý mal pocit, akoby to robila nasilu a hneď sa potom ponáhľala preč. Navrhovateľ sa o oprávnenú zaujímal, nechcela mu nechať na seba telefónny kontakt. Na účet oprávnenej navrhovateľ poslal sumy 1 euro, 1 euro, 20 eur s poznámkou, že sa s ňou potrebuje stretnúť a doriešiť výživné. Peniaze – vklady v sume 5.000 Eur označené ako výživné D. a C.,

ktoré navrhovateľ vložil na účet vedený v G., H. navrhovateľ obratom vybral a vložil ich na ďalšie dva účty v Prima banke, a.s. a VÚB, a.s. z dôvodu, aby si splnil výživné voči svojim dvom dcéram, pričom účty, na ktoré boli peniaze vložené neboli účtom oprávnenej, nemala k nim dispozičné oprávnenie. Zlé vzťahy medzi navrhovateľom a oprávnenu zavinila oprávnená a jej sestra D.. Oprávnená nenavštevuje rodičov navrhovateľa od roku 2014. Keďže je navrhovateľ čestný, snaží sa platiť hypotekárne úvery, zaisťuje bývanie oprávnenej a aj tým plní výživovaciu povinnosť voči oprávnenej. Konfliktná je bývalá manželka navrhovateľa, nie navrhovateľ. Je na neho nahnevaná a zlobu, pomstu prenáša cez deti na neho. Deti nie sú konfliktné, ale nezaujímajú sa o navrhovateľa, ignorujú ho. V minulosti navrhovateľovi kradla manželka a dcéra D. peniaze z peňaženky. Výživné preto neplatil, pretože mal za to, že oprávnená neštudovala riadne. Oprávnená netancovala prvý tanec na jej stužkovej slávnosti s navrhovateľom, ale s jej matkou, hoci ostatné dievčatá tancovali prvý tanec s ich otcami. V čase, keď navrhovateľ ešte bol v manželstve s manželkou, odhalil jej nevery a našiel si priateľku M. G., lebo jeho žena odmietla intímny život s ním. V rodinnom dome, ktorého je navrhovateľ spoluvlastníkom s exmanželkou, navrhovateľ prenajíma jeden byt a nájomné z prenájmu poberá on. Navrhovateľ je živnostník, k svojim mesačným príjmom sa presne nevyjadril. Uviedol, že má príjmy zo živnosti, pričom príjmy z prenájmu, treba zarátať do príjmu zo živnosti. Tržby má 20.000 Eur až 30.000 Eur v hrubom ročne. Navrhovateľ na hypotekárne úvery uhrádza 1400 Eur mesačne. Jeho bývalá manželka sa nechce podieľať na úhradách týchto úverov. Okrem rodinného domu, v ktorom navrhovateľ býva navrhovateľ vlastní aj staršie osobné motorové vozidlo značky Hunday elantra rok výroby 2004, ktoré potrebuje na výkon jeho podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ je aj spoluvlastníkom na rodinnom dome jeho rodičov, kde vlastní podiel vo výške 1/6. Podiel v rovnakej výške na dome má aj bývalá manželka navrhovateľa. Spolu s bývalou manželkou má navrhovateľ v podielovom spoluvlastníctve nebytové priestory v Novej Dubnici o výmere 13m², každý z nich v rovnakom podiele. Z tohto nebytového priestoru dosahuje navrhovateľ príjem 280 Eur mesačne titulom prenájmu spoločnosti s ručením obmedzeným. Polovicu z tohto nájomného jej neposiela. Navrhovateľ chce, aby si s ním sadla a aby rokovali o tejto veci. Výťažok z nájmu jej chce dať. V exekučnom konaní, ktoré je vedené na návrh oprávnenej súdny exekútor navrhovateľovi z účtu strhol vymáhané sumy. Potvrdil, že vložil do kvetináča v izbe oprávnenej diktafón, ale nechcel nahrávať oprávnenu. Chcel nahrávať bývalú manželku, aby vedel čo proti nemu plánuje ona. Uvedomuje si, že keď tam vložil diktafón, že zasiahol do súkromia oprávnenej. Nespomínal si, či nahrávku z diktafónu vypočul, či tam bol hlas oprávnenej. Diktafón mu následne z kvetináča zobrala buď oprávnená alebo jej matka. Na záver uviedol, že u oprávnenej ide o rovnakú situáciu ako u jej sestry D., pretože študuje podobným spôsobom ako jej sestra D., a oprávnená sa vie samostatne živiť. Oprávnená vystriedala viacero zamestnaní, dokáže sa zamestnať v akomkoľvek zamestnaní, je veľmi šikovná. Navrhovateľ nie je konfliktnej povahy. Jeho bývalá manželka je konfliktnej povahy. Preukazuje to predložená záverečná správa polície o vyšetrovaní priestupku, v ktorej bolo uvedené že nie navrhovateľ napadol svoju manželku, ale ona napadla jeho, dorezala ho. Poukázal aj na zápisnicu o pojednávaní zo dňa 13.5.2021 vo veci vedenej na súde pod sp. zn. 23C 180/2016, z ktorej vyplýva, že oprávnená na položené otázky odpovedala, že hádku dňa 3.5.2014 začala matka, ktorá začínala hádku často, matka gradovala hádku, chcela silou navrhovateľovi natočiť hlavu nejaký papier. Ďalej poukázal na vyjadrenie jeho bývalej priateľky, ktorá uviedla, že navrhovateľ nikdy neútočil ako prvý, ale bránil sa tvrdo v sebaobrane. N. K. vo svojom prehlásení uviedla, že matka navrhovateľky jej zardžovala poštu z Ukrajiny tri a pol týždňa. Poukázal aj na vyjadrenie D., ktorá napísala o matke, že vie, že sa niekedy snaží hrať fér. Bývalá manželka navrhovateľa spôsobuje všetko zlo. Navrhovateľ je dobrej vôle, kontaktoval oprávnenu viackrát písomne, no ona mu neodpovedala. Za celý čas od rozvodu manželstva ho oprávnená nekontaktovala sama od seba ani raz. Oprávnenu, ktorá mu nedala na seba telefónne číslo, kontaktoval navrhovateľ aj tak, že jej poslal symbolické platby výživného 1 Eur, 1 eur a 20 Eur na jej osobný účet. Opakovane vyzýval bývalú manželku, aby sa podieľala na platení úverov, čo odmietla. Navrhovateľ nenapadol svojho otca, ako to tvrdil brat F., navrhovateľ absolvoval ohľadom toho incidentu aj detektor lži, pri ktorom nebola u navrhovateľa zistená lož, správa z polygrafu je priložená v spise. Štúdium na vysokej škole nie je objektívnou okolnosťou, pre ktorú by sa oprávnená nedokázala sama sa živiť. Oprávnená preukázala, že je šikovná, vie sa o seba postarať, vie si počas školy aj zarobiť. Ak oprávnená od roku 2014 o navrhovateľa nejavila žiaden záujem, nemožno jej priznať výživné, pretože je to v rozpore s dobrými mravmi podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 26.9.2023 uviedol, že z výpisu z účtu, ktorý predložil je zrejmé, že sám platil výživné na účet exekútora po 100 Eur mesačne a napriek tomu mu exekútor strhal naďalej exekučne výživné z účtu. Nenamietal tvrdenie oprávnenej, že oprávnená ukončila štúdium dňa 12.6.2023, stačilo jej čestné prehlásenie. V pracovnej zmluve chýbajú náležitosti, je tam uvedená len platová trieda. Trval na tom, že oprávnená porušovala dobré mravy už od počiatku, od roku 2014, kedy sa s ním rozvádzala manželka,

pretože o navrhovateľa vôbec nejavia záujem, a odvtedy nemala oprávnená nárok na výživné. Matka na oprávnenú vplývala, manipulovala ňou, zvädza na zlé chodníčky. Oprávnená nedala navrhovateľovi svoje telefónne číslo, napriek tomu, že ho od nej pýtal. Stretnú sa s ňou len čisto náhodne, keď je oprávnená na dome, navrhovateľ ju musí prvý pozdraviť a ona premelie len tri štyri vety, aj to nútene. Oprávnená neštudovala riadne, jej spolužiaci vyštudovali bakalára za tri roky, no jej to trvalo štyri roky. Je chvályhodné, že si chcela rozšíriť obzor a predmet študovala v anglickom jazyku, ale k naplneniu titulu a k zamestnaniu toto nepotrebovala, teda nezískala extra výhody a zabila ďalší rok. Z toho vyplýva, že nemala potrebu čím skôr ukončiť školu. Matka obom dcéram hovorila „len si užívajte dokiaľ to ide“ a tak si dcéry užívali. Nemala by preto oprávnená pýtať od rodičov výživné. Oprávnená vyštudovala vysokú školu za slovenské štátne dávky, na slovenskej vysokej škole, za slovenské výživné a odišla budovať západný kapitalizmus do Nemecka.

13. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že oprávnená počas súdneho konania potvrdila, že počas štúdia pracovala a dokázala sa finančne zabezpečiť. Rovnako potvrdila, že sa o navrhovateľa nezaujímal, nekontaktovala ho, neodpisovala mu na jeho dotazy a nezaujíma sa o jeho zdravotný stav. Tiež bolo preukázané, že oprávnená neoznámila navrhovateľovi, že počas svojho štúdia bola v medziročníku. Počas celého súdneho konania bolo preukázané a zrejme, že oprávnená sa správala a správa sa k navrhovateľovi v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ sa opakovane snažil skontaktovať s oprávnenou, ale neúspešne. Oprávnená viackrát a na pojednávaní uviedla, že nemá záujem o stretávanie sa s navrhovateľom akýmkoľvek spôsobom či už osobne alebo prostredníctvom mobilnej komunikácie alebo inej komunikácie. Oprávnená počas súdneho konania preukázala, že nie je odkázaná na finančné prostriedky navrhovateľa a je v jej možnostiach si zabezpečiť si svoje nevyhnutné životné potreby. Právo na výživné od povinného okrem práva maloletých detí na výživné musí byť v súlade s dobrými mravmi. Vo všeobecnosti možno o dobrých mravoch hovoriť ako o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to súhrn určitých etických pravidiel, noriem spoločnosti všeobecne uznávaných a činnosť namierených proti uvedeným pravidlám, preto možno označiť za činnosť proti dobrým mravom, čo je prípad oprávnenej voči navrhovateľovi, ktorý bol preukázaný v danom konaní. Poukázal na ustálenú judikatúru slovenských súdov a to konkrétne rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 16Co/100/2009-495, podľa ktorého: „Štúdium na vysokej škole nie je objektívnou okolnosťou, pre ktorú by sťažovateľka nebola schopná sama sa živiť.“ Poukázal na § 75 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z.. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že oprávnená nemá záujem o kontakt s otcom, nekontaktuje ho, správa sa k nemu v rozpore s dobrými mravmi, disponuje finančnými prostriedkami, ktoré ju neoprávňujú požadovať výživné od otca, nakoľko už je plnoletá a keďže oprávnená uviedla, že nedisponuje finančnými prostriedkami, existuje dôvodné podozrenie, že platbu za právne služby za ňu realizovala matka oprávnenej. Na pojednávaní dňa 26.9.2023 právny zástupca navrhovateľa uviedol, že z listín vyplýva, že navrhovateľ sa zaujímal o oprávnenú, písal jej emaily, či a akým spôsobom ukončila štúdium na vysokej škole. Navrhovateľ akceptuje aj obsah čestného vyhlásenia oprávnenej zo dňa 15.09.2023. Z oboznámených listín je zrejme, že oprávnená ukončila štúdium na vysokej škole dňa 12.6.2023 a je zamestnaná, nadobudla teda schopnosť sama sa živiť. Skutočnosť, že oprávnená ukončila štúdium dňa 12.6.2023 bola zo strany oprávnenej právnomu zástupcovi navrhovateľa oznámená až dňa 7.9.2023 a oprávnená resp. jej právny zástupca neoznámil do rozhodnutia Krajského súdu v Žiline o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, že oprávnená ukončila vysokoškolské štúdium. Vzhľadom na tieto okolnosti má právny zástupca navrhovateľa za to, že navrhovateľovi je spravodlivé priznať náhradu trov konania podľa § 55 CMP.

14. Oprávnená na pojednávaní uviedla, že keď sa rodičia rozvádzať, hádali sa, otec neprinášal príjmy od domácnosti, bolo potrebné splácať úvery a v tom čase si našiel otec priateľku, ktorá bývala v rovnakom bytovom dome ako jej spolužiačka. Vtedy už začínala študovať na strednej škole. Vzťahy medzi rodičmi oprávnenej sa zhoršili počas rozvodového konania, hádali sa, navrhovateľ vyhotovil zvukovú nahrávku zo dňa 3.5.2014. Na tej nahrávke bola oprávnená, jej matka a babka z matkinej strany. Keď navrhovateľ vystaľoval D. veci z jej izby, tak pritom mu pomáhala jeho matka, teda babka oprávnenej a to je jeden z dôvodov prečo sa s nimi oprávnená nestretáva. Rodičia otca neboli zblahoželať oprávnenej, keď mala 18 rokov a 20 rokov. Starí rodičia z otcovej strany majú narušené vzťahy s oprávnenou a jej sestrou. Na železničnej stanici v Trenčianskej Teplej oprávnená nepozdravila starého otca G. C. preto, lebo si ho nevšimla. Vzťah rodičov navrhovateľa k bratom navrhovateľa je tiež narušený, pretože uprednostňujú navrhovateľa pred jeho bratmi, nehľadia pri tom na to, že ako tieto činy budú mať vplyv na súrodencov

ako aj na oprávnenú. Keď oprávnená našla nahrávacie zariadenie v kvetináči v jej izbe, ovplyvnilo to jej vzťah k navrhovateľovi negatívne. Narušil tým jej súkromie. Oprávnená nepočúvala, čo je nahraté na diktafóne, ktorý našla v kvetináči vo svojej izbe. Povedala o tom matke a čo sa s diktafónom stalo uviesť nevedela. Navrhovateľ v čase, keď boli doma pustil v dome z reproduktorov nahrávku z udalosti zo dňa 3.5.2014, na nahrávke bol zachytený fyzický konflikt medzi navrhovateľom a matkou oprávnenej. V rámci jej vzťahu k otcovi môže oprávnená povedať, že nejde o osobu, ktorej by dôverovala. Vzťah oprávnenej s navrhovateľom nie je veľmi dobrý, v podstate sa nestýkajú, nekomunikujú. Oprávnená s ním nekomunikuje, pretože je konfliktnej povahy, nemá záujem o konflikty s ním, resp. o nepohodu. Navrhovateľ nemá telefónne číslo oprávnenej, ale má jej emailovú adresu. Telefónne číslo na seba mu nedala, pretože si myslí, že by to viedlo k ďalším konfliktom, nič by sa tým nevyriešilo a má za to, že by „kul pikle“. Oprávnená si nepamätala, kedy naposledy kontaktovala navrhovateľa z vlastnej iniciatívy. Nepýtala sa navrhovateľa na jeho zdravotný stav. Keď jej navrhovateľ napísal email a chcel vedieť, či oprávnená doštudovala, poslala mu email s fotografiou jej diplomu. V minulosti navrhovateľ oprávnenú kontaktoval niekoľkokrát. Niekedy mu odpovedala, niekedy nie a keď mu neodpovedala, bolo to preto, že si myslí, že jeho záujem o ňu nie je úprimný, nie je to z otcovskej lásky, ale je za tým niečo iné. Neodpovedala mu na email, ktorý jej zaslal na facebook dňa 17.1.2021. Oprávnená si nemyslí, že je manipulovateľná. Potom ako zaslala navrhovateľovi email spolu s fotografiou jej diplomu ju ešte otec osobne dopytoval, či študuje a ona mu vždy povedala, že stále študuje na vysokej škole; nepovedala mu výslovne, že študuje medziročník. Oprávnená býva spolu s matkou v 2-izbovom byte na poschodí domu. Navrhovateľ býva na prízemí v 4-izbovom byte. Oprávnená sa väčšinu času zdržiava na internáte Mladá garda v Bratislave. Domov chodí na víkendy. S otcom sa prakticky nestretáva. Keď sa stretnú, iba sa pozdravia, prehodia tri vety. Ako prvý pozdraví väčšinou navrhovateľ. Na študijnom pobyte na Technickej univerzite v Barcelone oprávnená neštudovala anglický jazyk, ale technické predmety v anglickom jazyku. Bola tam asi pol roka, potom sa vrátila, pokračovala v štúdiu na strojníckej fakulte STU v Bratislave. Vzhľadom na to, že nastala pandémia koronavírusu, po návrate z Barcelony ich po týždni prezenčného štúdia škola poslala domov na dištančné štúdium, ktoré trvalo celý zvyšný letný semester a časť nasledujúceho zimného semestra. Pred odcestovaním do Barcelony na univerzitu si oprávnená overila, ktoré z predmetov jej profesori na strojníckej fakulte uznajú a tieto predmety si dala zapísať a vyštudovala ich počas študijného pobytu, a zvyšné predmety, ktoré by jej neuznala strojnícka fakulta študovala oprávnená v medziročníku na Strojnickej fakulte STU v Bratislave. Keď uviedla, že bola v medziročníku, mala tým na mysli, že štandardná doba štúdia bola prekročená z dôvodu jej účasti na študijnom pobyte v zahraničí. Vedela, že keď sa zúčastní študijného pobytu v zahraničí, že bude predĺžená štandardná dĺžka štúdia a v medziročníku si musela dorábať 4 alebo 5 predmetov. Ak by oprávnená nešla do Barcelony na študijný pobyt, tieto predmety by oprávnená pravdepodobne spravila v štandardnej dĺžke štúdia. Oprávnená nemusela platiť školné, pretože štandardná doba štúdia bola prekročená nie z dôvodu neuspokojivých výsledkov štúdia, ale z dôvodu jej účasti na študijnom pobyte. Účasť oprávnenej na študijnom pobyte v Barcelone mala význam najmä v tom smere, že to bolo v kladnom smere zohľadnené pri pracovnom pohovore. Zvýšilo to hodnotu jej životopisu, zlepšila sa aj v anglickom jazyku, získala aj nové skúsenosti o tom, ako to funguje v zahraničí. Dostávala od Erasmus grantu dokopy cca 550 Eur mesačne na úhradu nákladov spojených so študijným pobytom v Barcelone. Z týchto peňazí uhradila svoje náklady na bývanie, stravu a matka jej posielala 100 Eur mesačne a občas jej dala peniaze v hotovosti, keď ju prišla navštíviť do Barcelony. Oprávnená bola na pracovnom pohovore a od januára 2022 do augusta 2022 pracovala na základe dohody o brigádnickej práci študenta v Bratislave ako junior konzultant pre vedu a výskum pre spol. Ayming Slovakia s.r.o. a dosiahla mzdu vo výške 300 až 350 Eur mesačne. Hodinová mzda bola dohodnutá vo výške asi 7 Eur. Cez deň bola oprávnená v škole, potom spravila zadania, ktoré dostali v škole a v noci asi od 21:00 hod večer do 01:00 hodiny ráno si plnila pracovné povinnosti, nemusela byť fyzicky na pracovisku. Dohoda o brigádnickej práci študenta uzatvorená so spoločnosťou Ayming Slovakia s.r.o. bola ukončená v polovicike alebo koncom augusta 2022, pretože oprávnená odchádzala na stáž do Bruselu. Na pracovné miesto, kde pracovala brigádnicky, tento zamestnávateľ už má prijatého zamestnanca nastálo. Od januára 2022 do augusta 2022 oprávnená dosiahla príjem približne 1000 Eur spolu. Peniaze tam zarobené použila na úhradu jej nevyhnutných nákladov počas stáže v Bruseli. Oprávnená v rámci programu Erasmus vykonávala stáž v D. 4 mesiace, a za tým účelom si vybavila individuálny študijný plán. Na stáži v Bruseli pracovala v styčnej kancelárii SR pre výskum a vývoj v Bruseli. Stáž bola hradená z fondu Erasmus grant vo výške 670 Eur mesačne a dostala podporu od styčnej kancelárie SR vo výške 210 Eur mesačne, ktorá podpora jej bola vyplácaná za všetky 4 mesiace. Mesačne teda dosahovala príjem 880 Eur. Náklady na bývanie v Bruseli, na stravu, cestovné náklady v súvislosti s touto stážou si hradila z týchto platieb od kancelárie a z Erasmus grantu. Bývala v prenajatom dome spolu s ďalšími 5 osobami a jej podiel

na nájomnom predstavoval 480 Eur mesačne. Na výdavky spojené so stážou použila celý vyplatený grant. V 1. ročníku bolo oprávnenej vyplatené zo strany fakulty štipendium v sume 290 Eur, v 2. ročníku štipendium v sume 350 Eur, išlo o jednorazové platby. Oprávnená pracovala aj pre Slovenskú poštu na základe dohody o brigádnickej práci študenta, náplňou jej práce bolo triedenie zásielok, pracovala nočné od 17:00 hod. večera do 04:00 hod. rána za dohodnutú odmenu, a to za prácu vykonanú do 22:00 hod v sume 4,- Eur za hodinu a za prácu od 22:00 hod v sume 5,50 Eur za hodinu. Doba trvania pracovného vzťahu bola pôvodne dohodnutá na 2 mesiace cez leto s možnosťou predĺženia, čo oprávnená využila a trvala do októbra 2018. Oprávnená dosiahla príjem od tohto zamestnávateľa vo výške 150 Eur až 200 Eur mesačne. Pracovala na základe dohody o brigádnickej práci študenta pri pokladni aj pre Kaufland Slovenská republika a bola tam dohodnutá hodinová odmena vo výške 4,- Eur cez týždeň a cez víkend v sobotu s navýšením o 1,50 Eur za hodinu a v nedeľu s navýšením o 2 Eur za hodinu. Nepamätala si na akú dobu bola táto dohoda uzatvorená, pracovala tam približne 2 mesiace. Pracovala tam 2 až 3 x do týždňa po 8 hodín, išlo o letnú brigádu. Jej mesačný príjem bol o niečo nižší oproti príjmu v Slovenskej pošte. Vzhľadom na to, že bola vtedy v 2. ročníku na vysokej škole, lepšiu možnosť brigádnicke sa zamestnať nemala. Matka prispieva oprávnenej na jej náklady spojené so štúdiom vo výške cca 250 Eur mesačne. Matke jej priamo prevodom z účtu platí poplatok za internát v sume 96,95 Eur mesačne, dáva jej pravidelne na účet 100 Eur mesačne, dáva jej peniaze aj v hotovosti, keď príde oprávnená domov. Oprávnená je nemajetná. Na výživu jej prispievala len matka. Oprávnená nepoberala štipendium. Rozvrh v škole mala v letnom semestri akademického roka 2022/2023 v utorok a v stredu od 8:00 do 12:00 hod. a v tomto semestri písala diplomovú prácu a pripravovala sa na jej obhajobu a na štátne skúšky a preto by nebola schopná pracovať. Oprávnená nemala žiadne študentské pôžičky. Návrh na vymoženie zameškaného výživného a bežného výživného bol exekútorovi proti navrhovateľovi ako povinnému podaný na podnet oprávnenej. Návrh na vykonanie exekúcie podala oprávnená preto, lebo bola vtedy v 5. ročníku, nemohla chodiť do práce popri štúdiu, musela sa pripraviť na obhajobu diplomovej práce, čakali ju štátne skúšky. Potvrdila, že navrhovateľ poslal oprávnenej výživné 2 x po 1 Eur a raz 20 Eur s tým, že tam bolo uvedené v poznámke, že sa chce s ňou stretnúť ohľadom výživného. Iné výživne navrhovateľ oprávnenej ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie dňa 17.2.2023 nedal, teda navrhovateľ jej neprispieval na výživu po 100 Eur mesačne podľa rozsudku súdu. Zameškané výživné na oprávnenú bolo od navrhovateľa v exekúcii vymožené a následne sa vymáhalo bežné mesačné výživné.

15. Právny zástupca oprávnenej na pojednávaní dňa 26.9.2023 uviedol, že oprávnená 6 dní po ukončení vysokej školy navrhovateľovi oznámila, že úspešne absolvovala štúdium na vysokej škole. Navrhovateľ túto skutočnosť oznámil Okresnému súdu Trenčín, a preto oprávnená nepovažovala za potrebné opätovne to oznámiť Okresnému súdu Trenčín, prípadne Krajskému súdu v Žiline. Dňa 19.7.2023 oprávnená podala návrh na zastavenie exekúcie, v ktorej sa vymáhalo výživné voči navrhovateľovi, a súdny exekútor na základe tohto návrhu oprávnenej zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie zo dňa 21.7.2023. Právny zástupca oprávnenej dňa 4.8.2023 oznámil Krajskému súdu v Žiline k sp.zn. 13CoPno/1/2023, že došlo k zastaveniu exekúcie vedenej na vymoženie výživného v prospech oprávnenej, pričom právny zástupca oprávnenej nevie prečo sa to nenachádza v elektronickom súdnom spise. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že oprávnená si užívala a predlžovala vysokoškolský život, pretože oprávnená musela po nociach pracovať, aby mala za čo študovať. Bolo preukázané, že oprávnená až do absolvovania vysokoškolského štúdia dňa 12.6.2023 riadne študovala, pričom štúdium aj živobytie jej financovala jej matka, a preto aby mala dostatok prostriedkov na živobytie si oprávnená musela brigádnicke privyrábať. Brigádnicke práce počas štúdia nenaplnia znaky výkonu zárobkovej činnosti, pri ktorej by bolo možné tvrdiť, že je oprávnená schopná sama sa živiť. Bolo preukázané, že oprávnená brigádnicke pracovala v mimoškolskej dobe, na úkor svojho voľného času vo večerných a nočných hodinách. Na to, aby sa mohla zúčastniť študijných pobytov si vybavila granty a prostriedky na to získala aj brigádnicke prácou. Pokiaľ bola oprávnená na študijnom pobyte v zahraničí, bolo to s cieľom prehĺbenia kvalifikácie a bolo to v rovnakom odbore, ktorý študuje. Toto bude mať za následok jej lepšie uplatnenie sa na pracovnom trhu po skončení školy. Navrhovateľ namiesto toho, aby bol rád, že má šikovnú dcéru, že má šikovné obidve dcéry, ktoré dokážu v cudzích jazykoch študovať technické predmety a dokážu si vlastnou prácou zadovážiť prostriedky na to, aby toto štúdium prehĺbili, považuje ich samostatnosť a cieľavedomosť za dôvod, pre ktorý by nemal výživné platiť. Čo je možné považovať za smutné. Aj tento jeho prístup je dôvodom toho, aké má vzťahy so svojimi dcérami. Pokiaľ by súd vyhodnotil, že odôvodnené predĺženie štúdia na vysokej škole z dôvodu zahraničnej sťaže má mať za následok zánik nároku na výživné, bolo by to nespravodlivé, bolo by to ničím neodôvodnené a vyslalo by to signál, že zvýšené študijné úsilie sa nevypláca. Pokiaľ ide o údajný rozpor výživného s dobrými mravmi, podľa názoru právneho zástupcu oprávnenej samotný

navrhovateľ tak svojím písomným prejavom a v rámci pojednávania aj svojím prednesom preukázal, že je to naozaj on, kto je konfliktnou osobou, kto neustále konflikty vyvoláva, kto žije v starých krivdách, ktoré sa stali dávno, za ktoré ani oprávnená nemohla a v tom čase keď k ním došlo, bola maloletá. Tiež preukázal, že sa správa zle tak ku svojim dcéram ak aj k ostatným členom rodiny. To, že došlo k zhoršeniu vzťahov medzi oprávnenou a navrhovateľom, nemožno pričítať za vinu oprávnenej, práve naopak je to vinou navrhovateľa, a teda nie je možné tvrdiť, že by výživné bolo v rozpore s dobrými mrvmi. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že konfliktný nie je on, ale jeho bývalá manželka, je potom otázne, prečo on tento konflikt prenáša na svoje deti, prečo sa nesnaží udržať si resp. si vybudovať so svojimi deťmi lepší vzťah, ale práve naopak namiesto toho, aby im pomohol v štúdiu, aby aspoň platil riadne výživné, nie je ochotný ani toto platiť dobrovoľne, nie je ochotný platiť 100 Eur mesačne na dospelé dieťa študujúce na vysokej škole. Bolo preukázané, že navrhovateľ opakovane odpočúval a nahrával komunikáciu rodinných príslušníkov svojej domácnosti vrátane oprávnenej, že navrhovateľ si nejakým spôsobom získal prístup ku komunikácii svojej bývalej manželky a svojich dcér, ktoré citoval, čo tiež bolo zrejme v rozpore s akýmkoľvek oprávneniami a je zrejme, že navrhovateľ účelovo vykladá realitu. Tvrdil napr., že oprávnená na jeho výzvy, emaily nereagovala, pričom v konaní bol preukázaný opak. Je pravda, že sa navrhovateľ emailom zaujímal o oprávnenú, ale to len s cieľom, aby zistil kedy mu končí vyživovacia povinnosť. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľa o tom, že oprávnená sa k nemu správala v rozpore s dobrými mrvmi, právny zástupca oprávnenej poukázal aj na bod 7 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Žiline, z ktorého vyplýva, že neboli zistené súdom žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k oprávnenej, pričom Krajský súd v Žiline zhodnotil ako vecne správne závery súdu I. inštancie o tom, že nedošlo k zániku vyživovacej povinnosti ku dňu vydania rozsudku súdu I. inštancie. S poukazom na oboznámené listiny právny zástupcu oprávnenej navrhol, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť k 12.6.2023. Žiadal, aby súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania v zmysle § 55 CMP, pretože s ohľadom na okolnosti prípadu je spravodlivé, aby oprávnenej bola priznaná náhrada trov konania, sám navrhovateľ uviedol, že návrh podal len preto, lebo oprávnená podala návrh na exekúciu. Priznanie náhrady trov konania oprávnenej je odôvodnené aj tým, že návrh na zrušenie výživného tak ako bol podaný je zrejme, že bol podaný neoprávnené a až následne, keď v priebehu konania oprávnená ukončila vysokoškolské štúdium, zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa k nej. Navrhovateľ nevyvinul žiadnu iniciatívu smerujúcu k tomu, aby sa účastníci dohodli o zrušení výživného, a že nemuseli by prísť na pojednávanie.

16. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mrvmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

18. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

19. Súd sa zaoberal podstatnými tvrdeniami účastníkov, ktoré majú význam vo vzťahu k posúdeniu opodstatnenosti uplatneného návrhu navrhovateľa na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k oprávnenej vzhľadom na ním tvrdené dôvody zániku vyživovacej povinnosti, a síce, že oprávnená nadobudla schopnosť sama sa živiť a že sa správala v rozpore s dobrými mrvmi. V tomto smere súd aj vykonával dokazovanie. Vykonané dôkazy hodnotil súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetky relevantné skutočnosti, ktoré vyšli počas konania najavo.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oprávnenej bola súdom naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 34P 59/2014 zo dňa 14.1.2015 vo výške 100 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, od právoplatnosti tohto rozsudku. V čase poslednej úpravy výživného bola oprávnená študentkou druhého ročníka Gymnázia v Dubnici nad Váhom.

21. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto

schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu. Príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Ojedinelý príjem dieťaťa (napr. v čase školských prázdnin), ktoré sa inak štúdiom pripravuje na budúce povolanie, spravidla neovplyvňuje vyživovaciu povinnosť rodičov (R 76/1968). Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov sa tradične akceptuje štúdiom, v rámci ktorého dieťa získava sústavnou prípravou predpoklady na povolanie. Samotným dosiahnutím plnoletosti vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu nezaniká. Schopnosť dieťaťa samo sa živiť totiž nezávisí od dosiahnutia určitej vekovej hranice; niet teda dôvodu na to, aby bolo plnenie vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu obmedzované pred dosiahnutím určitej vekovej hranice dieťaťa, napr. nadobudnutím plnoletosti (R 100/1967).

22. Z predloženej fotokópie vysokoškolského diplomu zo dňa 12.6.2023, dodatku k diplomu, vysvedčenia o štátnej skúške zo dňa 12.6.2023, vystavených Strojníckou fakultou Slovenskej technickej univerzity v Bratislave a úradne overených notárkou JUDr. Máriou Zimanovou mal súd za preukázané, že oprávnená ukončila dňa 12.6.2023 v zmysle § 65 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách vysokoškolské inžinierske štúdium v študijnom programe energetické stroje a zariadenia jeho úspešným absolvovaním, t.j. obhajobou diplomovej práce a vykonaním štátnej skúšky. Navrhovateľ nespochybňoval túto skutočnosť. Dňa 12.6.2023 teda oprávnená vykonala posledné študentské povinnosti za účelom riadneho ukončenia vysokoškolského štúdia. Od nasledujúceho dňa t.j. 13.6.2023 nadobudla oprávnená schopnosť sama sa živiť. Ukončením denného vysokoškolského štúdia oprávnená získala vzdelanie a predpoklady pre zaradenie sa do pracovného procesu a dosahovanie vlastného pravidelného príjmu, z ktorého môže hrať svoje potreby. Preto podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oprávnenej od 13.6.2023. Oprávnená sa zamestnala v Technickej univerzite Carolo-Wilhelmina v Braunschweig odo dňa 1.9.2023, ako to vyplýva z jej čestného prehlásenia zo dňa 15.9.2023 a predloženej pracovnej zmluvy zo dňa 31.8.2023. Súd nevypočul podľa pokynu odvolacieho súdu oprávnenú k tomu, či a kedy ukončila štúdium na vysokej škole, keďže oprávnená sa nemohla dostaviť na pojednávanie, a jej výsluch nepovažoval súd za potrebný, keďže dátum a spôsob ukončenia štúdia na vysokej škole bol bez pochyb preukázaný z vysokoškolského diplomu a vysvedčenia o štátnej skúške predložených oprávnenou, ktoré listiny sú štandardne súdmi považované za rozhodujúce na zistenie toho, či dieťa ukončilo vysokoškolské štúdium a nadobudlo schopnosť samo sa živiť a tieto listiny a skutočnosti z nich vyplývajúce nespochybňoval ani navrhovateľ.

23. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nie je daný dôvod pre zrušenie výživného k skoršiemu dátumu, pretože oprávnená až do absolvovania štátnej záverečnej skúšky a obhajoby diplomovej záverečnej práce dňa 12.6.2023 sa sústavne a riadne pripravovala na budúce povolanie. Po ukončení stredoškolského štúdia plynule pokračovala v príprave na budúce povolanie štúdiom na Strojníckej fakulte Slovenskej technickej univerzity v Bratislave. Oprávnená študovala bakalárske štúdium v študijnom odbore strojárstvo, študijný program energetické stroje a zariadenia dennou formou od 1.9.2017 do 12.7.2021, pričom z potvrdenia o štúdiu vystaveného Strojníckou fakultou STU v Bratislave zo dňa 9.9.2022, správy Strojníckej fakulty STU v Bratislave zo dňa 16.9.2022, prehľadu o štúdiu bolo tiež preukázané, že toto študijné obdobie bolo riadne uzatvorené obhájením bakalárskej práce; oprávnená nemala prerušené štúdium. Z týchto listín ako aj výsluchu oprávnenej bolo preukázané, že od 1.9.2021 bola oprávnená študentkou inžinierskeho štúdia v študijnom odbore strojárstvo, študijný program energetické stroje a zariadenia, pričom šlo o dennú formu inžinierskeho štúdia. Z uvedených skutočností je zrejmé, že oprávnená po ukončení bakalárskeho študijného programu plynulo pokračovala v inžinierskom študijnom programe. Zároveň bolo preukázané, že oprávnená nezmenila vysokú školu, ani študijné zameranie, keďže na bakalárskom štúdiu ako aj inžinierskom štúdiu študovala rovnaký študijný program energetické zdroje a zariadenia. Počas bakalárskeho ani inžinierskeho štúdia nemala oprávnená prerušené štúdium. Zo správy Strojníckej fakulty STU v Bratislave zo dňa 16.9.2022, prehľadu o štúdiu bolo preukázané, že štandardná dĺžka bakalárskeho štúdia bola prekročená z dôvodu, že oprávnená študovala od 9.9.2019 do 31.1.2020 na Technickej univerzite v Barcelone. Oprávnená v rámci výmenného programu Erasmus na univerzite v Barcelone študovala predmety toho istého odboru, programu v anglickom jazyku, pričom názvy študijných predmetov oprávnená uviedla vo svojom vyjadrení zo dňa 19.8.2022 a podložila svoje tvrdenia aj listinou – transcript dosiahnutých kreditov na zahraničnej univerzite. Podľa správy Strojníckej fakulty STU v Bratislave zo dňa 16.9.2022 predmety, ktoré oprávnená absolvovala na zahraničnej univerzite boli oprávnenej uznané na Strojníckej fakulte STU v Bratislave. Oprávnená uviedla, že si vopred overila, ktoré predmety zo štúdia na zahraničnej univerzite jej uznajú na slovenskej univerzite a dala

si zapísať len tie predmety, pričom ďalšie predmety, ktoré by jej Strojnícka fakulta STU v Bratislave neuznala absolvovala oprávnená na G. O. G. F. D. po návrate zo študijného pobytu, v dôsledku čoho sa dĺžka bakalárskeho štúdia fakticky predĺžila o jeden akademický rok. Rozhodujúce je, že k prekročeniu štandardnej dĺžky štúdia nedošlo z dôvodu neuspokojivých výsledkov oprávnenej v štúdiu, a že v dennej forme bakalárskeho štúdia oprávnená pokračovala bez prerušenia štúdia. Zapojením sa do programu Erasmus získala oprávnená ďalšie odborné vedomosti a rozvíjala si vedomosti, zručnosti a skúsenosti v študovanej oblasti zo zahraničia, čo je v súlade s poslaním vysokých škôl, vysokoškolského štúdia v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách. Študijný pobyt oprávnenej v zahraničí teda podľa názoru súdu predstavuje súčasť riadnej prípravy oprávnenej na budúce povolanie. Boli tým vyvrátené tvrdenia navrhovateľa, že oprávnená ukončila pôvodné štúdium a začala študovať iné študijné zameranie - angličtinu. Nejedná sa ani o ľahkovážny prístup oprávnenej k štúdiu ako tvrdil navrhovateľ. Oprávnená v začatom vysokoškolskom štúdiu riadne bez prerušenia pokračovala až do 12.6.2023, kedy štúdium úspešne ukončila. Nenastali teda v danom prípade také okolnosti, ktoré v minulosti súdy v rámci ich rozhodovacej činnosti vyhodnotili ako dôvod pre záver o zániku vyživovacej činnosti rodiča k dieťaťu. Nejedná sa ani o situáciu, keď dieťa študuje len naoko bez skutočného úmyslu dosiahnuť vzdelanie. Ústavný súd ČR napr. v uznesení sp. zn. IV ÚS 1247/13 zo dňa 25.3.2014, dospel k záveru, že od rodiča dieťaťa nie je spravodlivé požadovať, aby prispieval na výživu dieťaťa výživným ak štúdiom dieťaťa (v danom prípade šlo o maloleté dieťa, ktoré dva razy zmenilo strednú školu) nenesie znaky cieľavedomosti a sústavnosti a nie je preukázaný skutočný úmysel dieťaťa štúdiom riadne dokončiť. V posudzovanom prípade bolo nepochybne preukázané, že oprávnená nezmenila vysokoškolské štúdium a pristupovala k štúdiu po celú jeho dobu poctivo, svedomito s cieľom svoju prípravu na budúce povolanie riadne ukončiť, aby nadobudla schopnosť sama sa živiť.

24. Ako už bolo uvedené zo skutočnosti, že dieťa ako osoba oprávnená z výživného dosahuje popri štúdiu príjmy z brigádnickej práce študenta nemožno vyvodzovať záver, že dieťa nadobudlo schopnosť samostatne sa živiť a že zanikla vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu. Navrhovateľ uvádzal, že oprávnená nadobudla schopnosť sama sa živiť, čo podľa neho vyplýva z toho, že počas štúdia na vysokej škole vystriedala viacero zamestnaní, pracovala, dokázala sa finančne zabezpečiť. Súd mal za to, že táto argumentácia navrhovateľa je nedôvodná, nenáležitá. Oprávnená potvrdila, že počas štúdia na vysokej škole si privyrábala, no vždy šlo o brigádnicke práce študenta, najmä počas obdobia letných prázdnin. Z výsledku lustrácie v sociálnej poisťovni a tvrdení oprávnenej bolo preukázané, že pracovala, dosiahla príjem od 16.7.2018 do 20.9.2018 pre Kaufland Slovenská republika, v.o.s. ako pokladnička s dohodnutou hodinovou odmenou 4 Eur, zvýšenej za prácu v sobotu o 1,50 Eur/hod a za prácu cez nedeľu o 2 Eur/hod a dosiahla vymeriavací základ vo výške 62,51 Eur za júl 2018, 168,50 Eur za august 2018; od 23.7.2018 do 31.10.2018, v novembri 2018 pracovala pre Slovenskú poštu, a.s. pri triedení zásielok s pracovným časom od 17.00 hod s dohodnutou hodinovou odmenou 4 Eur, resp. 5,5 Eur/hod. za prácu vykonávanú od 22.00 hod a dosiahla vymeriavací základ po 192,38 Eur za mesiace 8/2018, 9/2018, 10/2018, vo výške 63,10 Eur za november 2018. Za obdobie od 2.9.2019 do 21.1.2020, kedy bola na študijnom pobyte na univerzite v Barcelone bola navrhovateľke vyplácaná suma 550 eur mesačne z fondu P. Q., ktoré prostriedky použila na úhradu nákladov spojených so študijným pobytom v Barcelone. Od 20.1.2022 do 31.1.2022 a od 1.2.2022 do augusta 2022 oprávnená pracovala pre Ayming Slovensko s.r.o. na základe dohody o brigádnickej práci študenta zo dňa 14.1.2022 v pozícii production support s dohodnutou hodinovou odmenou 7 Eur a dosiahla tam vymeriavací základ vo výške 84 Eur za január 2022, 392 Eur za február 2022, 602 Eur za marec 2022, 21 eur za apríl 2022, 238 Eur za máj 2022, 287 Eur za jún 2022, 189 Eur za júl 2022, 175 Eur za august 2022. Následne od 1.9.2022 do 31.12.2022 v rámci vysokoškolského štúdia programu Erasmus oprávnená absolvovala pre Styčnú kanceláriu SR pre výskum a vývoj študijnú stáž v Bruseli, ako to vyplýva aj z osvedčenia o tejto stáži zo dňa 8.8.2022. Podľa vyjadrenia oprávnenej jej počas stáže boli vyplácané z fondu Erasmus grant suma 670 Eur mesačne a od Styčnej kancelárie SR pre výskum a vývoj podpora v sume 210 Eur mesačne a tieto prostriedky ako aj peniaze ktoré ušetrila zo zárobku vyplateného od Ayming Slovensko s.r.o. použila na úhradu nákladov na bývanie v Bruseli, na stravu, na cestovné výdavky spojené so stážou, a súd jej tvrdeniam uveril vzhľadom na životné náklady, ktoré sú v Belgicku na vysokej úrovni, čo je všeobecne známou skutočnosťou. Oprávnená sa nemohla zamestnať v trvalom pracovnom pomere, keďže bola a stále je študentkou dennej formy štúdia. Jej možnosti dosiahnuť vyšší zárobok z brigádnickej práce boli limitované jednak zákonnými obmedzeniami, keď podľa § 227 ods. 2 Zákonníka práce na základe dohody o brigádnickej práci študentov možno vykonávať prácu v rozsahu najviac 20 hodín týždenne v priemere, a jednak tým, že svoj čas, energiu, úsilie musela venovať vysokoškolskému štúdiu, teda príprave na budúce povolanie. S prihliadnutím na

výšku dosahovaného príjmu oprávnenej a s prihliadnutím na príležitostný (teda nie trvalý) charakter príjmu oprávnenej nemožno v žiadnom prípade konštatovať, že oprávnená nadobudla schopnosť sama sa živiť. Súd musel zohľadniť aj okolnosti, pre ktoré si oprávnená bola nútená privyrábať ako brigádnička. Samotný navrhovateľ na pojednávaní potvrdil, že oprávnenej od právoplatnosti rozsudku súdu zo dňa 14.1.2015, ktorým bola určená jeho výživovacia povinnosť na oprávnenú v sume 100 Eur mesačne poslal ku dňu vyhlásenia prvého rozsudku súdu v tejto veci na jej výživu len sumy 1 Euro dňa 28.9.2020, 1 Euro dňa 28.11.2020, 20 Eur dňa 13.5.2021 a iné výživné vo výške súdom určenej peňažnej mesačnej platby jej na jej účet (o ktorom mal vedomosť, keď číslo účtu mu ešte matka oprávnenej oznámila emailom zo dňa 28.2.2016) ani v hotovosti neposkytol. Pokiaľ ide o vklady a výbery z účtu v SLSP, a.s. peňaží v sume 5.000 Eur označené ako výživné D. a C., ktoré transakcie realizoval navrhovateľ dňa 15.12.2021, tieto peňažné prostriedky neboli poukázané na účet oprávnenej, čo potvrdili obidvaja účastníci a teda peniaze sa nedostali do dispozície oprávnenej, ktorá si nemohla z nich uhradiť svoje odôvodnené potreby. Keďže navrhovateľ oprávnenej dlhodobo neplatil pravidelne výživné vo výške podľa rozsudku súdu, bola oprávnená nútená vymáhať od navrhovateľa ako povinného výživné v exekučnom konaní. Uvedené vyplýva z tvrdení účastníkov a z upovedomenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek 314/2022 o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 22.2.2022, upovedomenia o začatí exekúcie vydaného povereným súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Martišikom, ml. pod sp. zn. 266Ex 106/2022 zo dňa 22.2.2022 na vymoženie zameškaného výživného v sume 1.480 Eur za obdobie od 1.9.2018 do 16.2.2022 a bežného výživného vo výške 100 Eur mesačne od marca 2022 do budúca s tým, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek 314/2022 zo dňa 16.5.2022 zamietnutý. Podľa tvrdenia navrhovateľa predneseného na pojednávaní dňa 26.9.2023 začal navrhovateľ platiť sám bežné výživné vo výške 100 Eur od 13.6.2023 na účet súdneho exekútora, čo je zrejme aj z výpisu z jeho bežného účtu, predloženého súdu, pričom súdny exekútor mu tiež pravidelne každý mesiac strhával platby bežného výživného po 100 Eur a vracal navrhovateľovi preplatok na výživnom. Na návrh oprávnenej vydal súdny exekútor JUDr. Jozef Martišík ml. upovedomenie o zastavení exekúcie 266EX 106/22-43 zo dňa 21.7.2023, ktorým upovedomil strany o zastavení tohto exekučného konania z dôvodu, že oprávnená podala návrh na jej zastavenie.

25. Nebol preukázaný ani navrhovateľom tvrdý druhý dôvod na zrušenie výživného od skoršieho dátumu, a to pre ním tvrdené správanie sa oprávnenej v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na charakter citovaného ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, ktoré patrí k právnym normám s neurčitou, abstraktnou hypotézou, je vždy úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia, s ohľadom na okolnosti prípadu, sám túto hypotézu vymedzil. Otázka nemožnosti priznania výživného, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/298/2018 zo dňa 25.9.2019). Dobré mravy sú všeobecne uznávané pravidlá morálky, ktoré predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že ich pomocou odkazu v právnej norme včleňuje do práva. Nebolo v konaní preukázané, žeby zo strany oprávnenej došlo k takému konaniu voči navrhovateľovi, ktoré by svojou podstatou a intenzitou bolo potrebné (možné) objektívne posúdiť ako priečiace sa zaužívaným pravidlám správania. Oprávnená potvrdila, že nevyhľadáva kontakt s navrhovateľom, nezaujímal sa o neho, o jeho zdravotný stav, a ak sa stretnú, oprávnená sa s ním rozpráva len stroho. Uvedený prístup oprávnenej je dôsledkom viac rokov trvajúceho narušenia vzťahov medzi účastníkmi, k čomu došlo z dôvodu nevhodného, protiprávneho správania sa navrhovateľa k oprávnenej a iným jej blízkym osobám. Z tvrdení účastníkov vyplýva, že zlé vzťahy účastníkov sú podmienené aj dlhoročnými narušenými vzťahmi navrhovateľa s matkou oprávnenej, s ktorou sa navrhovateľ rozviedol v roku 2015 a s ktorou navrhovateľ ako žalobca vedie na Okresnom súde Trenčín súdne spory o peňažné plnenia (sp. zn. 23C 180/2016 o zaplatenie bolestného za poškodenie zdravia, ktorého sa mala dopustiť matka oprávnenej dňa 03.05.2014, sp. zn. 18C 29/2019 o zaplatenie časti úverových splátok) a obývajú samostatné byty v jednom rodinnom dome. Oprávnená bola prítomná, keď dňa 3.5.2014 došlo medzi jej rodičmi k hádke ohľadom financovania ich rodinného rozpočtu, ktorá vyvrcholila do fyzickej potýčky medzi rodičmi oprávnenej a vec bola priestupkovo vyriešená tak, že rozhodnutím Okresného úradu Ilava, odbor všeobecnej vnútornej správy č.j. 169/2014 IL zo dňa 12.1.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.2.2015 bola matka oprávnenej uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pretože úmyselne narušila občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, keď dňa 3.5.2014 okolo 21.00 hod v rodinnom dome v A.,

D. XXX/XX po predchádzajúcej výmene názorov povedala svojmu manželovi – (navrhovateľovi) „ty sviňa prašivá, ty piča“, vzápätí sa začali natáhať a za to jej bolo uložené pokarhanie, pričom konanie ohľadom skutku matky oprávnenej, ktorá mala vtedy po výmene názorov spôsobiť navrhovateľovi tržnú ranu na ľavom líci s odreninami ľavého líca s PN od 4.5.2014 do 12.5.2014 a tým úmyselne narušiť občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví (ktorého skutku sa matka oprávnenej tiež mala dopustiť podľa správy OO PZ Ilava zo dňa 5.11.2014) bolo zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb., teda z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. V tejto veci vypovedala aj oprávnená, a to v prospech jej matky, čo vyplýva zo záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 27.10.2014 spísaného OO PZ Ilava pod č.p.: ORP-P-380/IL-2014, keď oprávnená uviedla, že po tom ako v obývačke rodinného domu matka oprávnenej stojaca vedľa sediaceho navrhovateľa mu naklonila hlavu nad dokument o podlžnosti, navrhovateľ ľavou rukou udrhel matku oprávnenej do brady, postavil sa a začal s matkou zápasíť, ťahal ju do jedálne za ľavú ruku, pričom matka v sebaobrane náhodne rozbila pohárik, ktorý mala v ruke o jedáľenský nábytok a porezala v sebaobrane navrhovateľa v ľavej časti tváre. Navrhovateľ však neuvádzal, žeby on zaútočil na jeho manželku a ona konala v sebaobrane, ale tvrdil opak, a síce, že jeho manželka ho vtedy fyzicky napadla. Oprávnená a jej sestra D. sa postavili na stranu matky a rodičia navrhovateľa na stranu navrhovateľa. Navrhovateľ vedie súdny spor aj s jeho bratom L. C. vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 23C 11/2019 o zaplatenie peňažného plnenia. Vzťahy medzi oprávnenou a rodičmi navrhovateľa sú tiež narušené, pretože podľa vyjadrenia oprávnenej rodičia navrhovateľa činy navrhovateľa nekriticky obhajujú a to dokonca aj v jeho sporoch s jeho dvomi bratmi, kde rodičia vždy svedčili v prospech navrhovateľa. Postoj oprávnenej k rodičom navrhovateľa ovplyvnila aj udalosť, keď matka navrhovateľa pomáhala vystáť veci sestry oprávnenej bez jej vedomia z jej izby, čo sa dotklo tak oprávnenej ako aj jej sestry. Medzi uvedenými členmi rodiny tak panuje viac rokov rozkol, vzájomná nedôvera, antipatia. D. C. v čestnom prehlásení uviedla, že navrhovateľ ešte keď bol v manželstve pracoval len občas, chodil si požičiavať peniaze a aj od D. si požičal čiastku cca 1.000 Eur, ktorú mala nasporenú a dodnes jej peniaze nevrátil. Ešte z čias, keď žila s rodičmi si D. pamätá, že navrhovateľ neustále vedie s niekým súdne spory, píše odvolania, vyhráča sa niekomu súdmi. Navrhovateľ na jej inžinierske štúdiá neprispel nijako. Súd na návrh navrhovateľa zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči Bianke z dôvodu, že neštudovala riadne v Brne, a hoci D. nebola s rozsudkom spokojná, neodvolala sa proti rozsudku, pretože stále študovala v zahraničí, nechcela už mŕňať čas a energiu na súdy s otcom. Navrhovateľ vyplatil dlžné výživné a poslal email, v ktorom tvrdil, že D. žila bohémym spôsobom života bratovi L. a jeho žene G., čo D. ranilo. V decembri 2014 navrhovateľ za pomoci jeho matky R. C. vystáhovali veci D. z jej izby v dome bez vedomia D. a v jej neprítomnosti a keď na Vianoce 2014 sťahoval do jej izby aj posteľ, pri čom sa tak rozčúlil, že začal posteľ v amoku rozbíjať, a preto D. s matkou zavolali radšej políciu, lebo sa báli. Keď bola D. doma v prítomnosti navrhovateľa sa necítila dobre, rozhovory s ním neboli príjemné a aj tak sa netýkali Bianky, jej súkromného života, štúdiá, problémov, ale skôr navrhovateľ stále vyzvedal niečo o matke D.. Od roku 2013 vedeli, že navrhovateľ má milenkú M. G.. Keď D. študovala bakalárske štúdiá a dostala vysoké horúčky a nevládala vstať z postele, navrhovateľ odmietol ísť jej kúpiť autom Paralen za jeho peniaze, ale mu musela dať zo svojich. Navrhovateľ sa viackrát vyjadril, že keďže si D. dokázala zarobiť popri štúdiu, nemal by jej nič platiť. D. sa vyhráždala, že ak mu nezačne platiť nájomné, vyrazí ju z domu. Ich vzájomne zničené vzťahy nie sú výsledkom ovplyvňovania zo strany matky D., ale vyplývajú z toho, ako sa navrhovateľ k D. a jej blízkym osobám správal v minulosti a k mnohým správa dodnes. Preto D. nemá záujem o kontaktovanie sa s navrhovateľom a pristupuje k nemu odťažito. Z tohto čestného prehlásenia vidno hlboký a trvalý rozvrat vzťahov navrhovateľa a jeho dcéry D. a príčiny tohto stavu. Prístup navrhovateľa, ktorý neplatil výživné D. a tá si musela štúdium sama platiť a rovnaký postoj navrhovateľa k oprávnenej, keď jej neplnil súdom určené výživné a tiež ju obviňoval z toho, že sa fláka negatívne ovplyvnil vzťah oprávnenej k navrhovateľovi, čo mu oznámila v e-mailly zo dňa 18.5.2021. Napätej situácii medzi navrhovateľom a oprávnenu neprosieva ani to, že navrhovateľ si vyhotovil zvukovú nahrávku z incidentu zo dňa 3.5.2014 a túto nahrávku púšťal v rodinnom dome z reproduktorov v čase, keď boli doma oprávnená s matkou. Sám navrhovateľ tvrdil, že matku oprávnenej nahrával, aby ju usvedčil z manželskej nevery. Oprávnená poukazovala na to, že navrhovateľ do jej izby bez jej vedomia ukryl diktafón, na ktorý ju nahrával. Navrhovateľ nepoprel, že vložil nahrávacie zariadenie do kvetináča v izbe oprávnenej. Je irelevantné vysvetlenie navrhovateľa, že jeho cieľom nebolo nahrávať oprávnenu, ale jej matku, aby vedel, čo proti nemu jeho bývalá manželka plánuje. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá zábrany narúšať takýmto spôsobom súkromie bývalej manželky, oprávnenej, či iných osôb. Navrhovateľ sa snaží tieto jeho zásahy do práv iných bagatelizovať, ospravedlňovať a seba vykresľuje ako čestného človeka, starostlivého hospodára, ktorému ostatní zasahujú do jeho oprávnených záujmov a on sa len bráni. Vzhľadom na uvedené správanie sa navrhovateľa je potom

logické, že oprávnená nedôveruje navrhovateľovi, odmieta byť častejšie v jeho prítomnosti a rozprávať sa s ním osobne či už po telefóne o sebe a pod, a tieto dôvody svojej odťažitosti k nemu mu vysvetlila aj v e-maily zo dňa 18.5.2021, ktorý zaslala navrhovateľovi. Hoci navrhovateľ tvrdil, že nie je konfliktný, oprávnená uviedla, že nechce dať navrhovateľovi na seba telefónny kontakt, z vlastnej iniciatívy s ním nekomunikuje, pretože navrhovateľ je konfliktnou osobou a pociťovala by nepohodu. Rovnako ako sestra D. aj oprávnená považuje navrhovateľom prejavovaný záujem o stretnutie s oprávnenou nie za úprimný záujem otca o dcéru, ale je za tým niečo iné, no nie je to otcovská láska. Záveru, že záujem navrhovateľa o oprávnenú je len predstieraný nasvedčuje aj to, že navrhovateľ dlhé obdobie jej neplatil riadne a včas výživné určené súdom. K zhoršeniu vzájomných vzťahov účastníkov rozhodne prispelo aj to, že navrhovateľ dlhodobo dával oprávnenej najavo svoje pochybnosti o tom, či je jej otcom, dával jej do rúk skúmvavku, resp. jej skúmvavku na odobratie biologického materiálu nalepil na dvere bytu, a uvedené správanie sa navrhovateľa u oprávnenej ako aj u každého iného v podobnej situácii muselo vyvolať pocity poníženia. Navrhovateľ v emailovej komunikácii označoval oprávnenú ako osobu manipulovateľnú (jej matkou), obviňoval ju z toho, že zámerne si predlžuje bohémsky študentsky život a zneužíva štátny systém podpôr a dotácií a výživne dranká od navrhovateľa a rovnako ju popisoval aj v rámci svojich podaní a ústnych prednesov v tejto právnej veci, pričom na jej adresu používal aj iné znevažujúce výrazy ako tupohubá, ľapa. Oprávnená sa zachovala k navrhovateľovi v danej situácii narušených vzťahov primerane a korektne, pretože navrhovateľovi dala na seba emailový kontakt a poskytla mu dostatočné informácie o svojom štúdiu, z ktorých mohol navrhovateľ zistiť, či trvá jeho vyživovacia povinnosť k nej. Z emailových správ oprávnenej zo dňa 18.5.2021, 15.7.2021, 2.8.2021 vyplýva, že oprávnená informovala navrhovateľa v nevyhnutnom dostatočnom rozsahu o priebehu jej vysokoškolského štúdia ako aj o študijnom pobyte v Barcelone, o riadnom ukončení bakalárskeho štúdia a o pokračovaní v inžinierskom štúdiu v nasledujúcom akademickom roku. Ako už bolo uvedené navrhovateľ od vydania rozsudku súdu zo dňa 14.1.2015 dlhé roky neplatil súdom určené výživné na oprávnenú. Neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že jej výživne neplatil, pretože nevedel, či študuje, jednak preto lebo mu oprávnená oznámila, že študuje a povinnosť navrhovateľa platiť oprávnenej výživné bola určené súdom, a navrhovateľ bol povinný rešpektovať tento rozsudok až do momentu, kedy by súd rozsudkom zrušil výživné. Navrhovateľova obhajoba, že on prispieval na výživu oprávnenej tým, že platil a naďalej platí splátky hypotekárnych úverov a zaisťuje tým oprávnenej bývanie v jednom z bytov v rodinnom dome je iba výhovorkou a je bez právneho významu pre posúdenie, či navrhovateľ riadne a včas plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej. Vyživovacia povinnosť bola totiž stanovená rozsudkom súdu a predstavuje peňažnú čiastku určenú rozsudkom súdu a navrhovateľ ju dlhé roky neplnil (okrem platieb 2 x 1 Euro, 20 Eur), až musela oprávnená pristúpiť k exekučnému vymáhaniu zameškaného výživného, ktoré v rámci jej dispozičného oprávnenia žiadala vymôcť za obdobie od 1.9.2018 do 16.2.2022 v sume 1.480 Eur a žiadala vymôcť aj bežné mesačné výživné od marca 2022 do budúcnosti. Konanie navrhovateľa je tak nielen v hrubom rozpore s dobrými mravmi ale aj v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 62 ods. 1 Zákona po rodine, podľa ktorého je zákonnou povinnosťou rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť na výživu dieťaťa. Navrhovateľ si neplnil riadne svoju zákonnú povinnosť voči oprávnenej, ktorá ho musela žiadať a prosiť o to, aby výživné posielal riadne a včas na jej účet a vo výške podľa rozsudku súdu, čo je zachytené v e-maily oprávnenej zo dňa 18.5.2021. Napriek žiadosti oprávnenej navrhovateľ výživné podľa rozsudku súdu riadne a včas neplatil. Navrhovateľ podmieňoval plnenie výživného v prospech oprávnenej vyžadovaním stretnutia s ňou, a priznal sa aj k tomu, že v emaily adresovanom matke oprávnenej si dal podmienku, že zameškané výživné na oprávnenú a jej sestru D. zaplatí aj s určitou sumou navyše vtedy, ak ich matka bude riadne platiť splátky hypotekárnych úverov. Uvedené správanie sa navrhovateľa považuje súd za neprípustné, nemorálne, v rozpore s rozsudkom súdu, ktorým bolo určené naposledy výživné s tým, že povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť nebola viazaná na splnenie žiadnej podmienky. Oprávnená je plnoletá a má právo sa sama rozhodnúť či a koľko času stráví s navrhovateľom a nie je potrebné, aby sa s ním stretla za účelom splnenia vyživovacej povinnosti navrhovateľa, keďže navrhovateľ pozná jej číslo účtu, na ktoré mohol dobrovoľne plniť súdom určené výživné. Ide o bezohľadný postoj navrhovateľa, nerešpektujúceho zákonné právo oprávnenej na výživné. Navrhovateľ sa za každú cenu aj neoprávneným podmieňovaním plnenia svojej vyživovacej povinnosti snaží presadiť svoje záujmy, chce vo svoj prospech dosiahnuť peňažné plnenie od matky oprávnenej, pričom spor medzi rodičmi oprávnenej sa nijako netýka oprávnenej, no napriek tomu navrhovateľ oprávnenú do tohto sporu takýmto spôsobom nedôvodne vťahuje. Súd považoval za nepreukázané tvrdenie navrhovateľa, že zo správania oprávnenej je zrejmé, že má záujem len o navrhovateľove peniaze, ale nie o budovanie vzťahu s otcom. Ak by oprávnenú naozaj zaujímali len peniaze navrhovateľa, oprávnená by nepochybne podala už dávno návrh na zvýšenie výživného voči navrhovateľovi, keďže súdom bola výživné naposledy

určené v roku 2015, kedy bola oprávnená študentkou strednej školy, a toto výživné nie je adekvátne k aktuálnym zvýšeným potrebám oprávnenej, ktorá je študentkou vysokej školy. Namiesto vyvolania súdneho konania o zvýšenie výživného vyvinula oprávnená radšej väčšie úsilie aj na úkor svojho voľného času popri štúdiu si brigádnicke a to aj po nociach privyrábala, aby dokázala vykryť svoje zvýšené výdavky spojené s vysokoškolským štúdiom. Toto tvrdenie navrhovateľa preto súd hodnotí iba ako ďalšiu snahu vykresliť oprávnenú v zlom svetle. Oprávnená tvrdila, že si rodičov navrhovateľa na železničnej stanici nevšimla, a preto ich nepozdravila. Pokiaľ sa oprávnená skutočne dva krát nepozdravila rodičom navrhovateľa, ide o menej závažný prešľap voči slušnému správaniu. Oprávnená zároveň v dostatočnej miere vysvetlila dôvody, pre ktoré obmedzila styk s rodičmi navrhovateľa. Navrhovateľom vytýkané správanie sa oprávnenej vo vzťahu k jeho rodičom navyše nesmerovalo voči navrhovateľovi, ktorý je osobou povinnou z vyživovacej povinnosti. Postoj oprávnenej k navrhovateľovi, keď ho nekontaktuje a nezaujíma sa o neho bol teda formovaný uvedenými okolnosťami, zahŕňajúcimi hlboký rozvrat vzťahu rodičov oprávnenej, dlhoročné nevyriešené spory jej rodičov o peňažné nároky, narušené vzťahy medzi navrhovateľom a sestrou oprávnenej, pričom oprávnená prirodzene inklinuje k matke, ktorá jej na výživu pravidelne prispievala podľa jej možností, a v neposlednom rade je uvedený postoj oprávnenej k navrhovateľovi ovplyvnený nevhodným, protiprávnym, amorálnym správaním sa navrhovateľa, ktorý protiprávne zasahoval do súkromia oprávnenej, iných jej blízkych osôb vyhotovovaním zvukových nahrávok bez ich vedomia, a dlhodobo si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť k oprávnenej podľa rozsudku súdu, hoci ho o to oprávnená žiadala a prosila; k plneniu výživného pristúpil navrhovateľ až potom ako začalo voči nemu exekučné konanie na vymoženie výživného v prospech oprávnenej.

26. Aj Krajský súd v Žiline v odôvodnení uznesenia sp. zn. 13CoP 8/2023 zo dňa 8.8.2023 vyhodnotil ako vecne správne závery súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie (t.j. 17.2.2023) boli splnené podmienky ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k oprávnenej a nebolo preukázané ani to, žeby sa oprávnená správala v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho by mala zaniknúť vyživovacia povinnosť.

27. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, keď bolo preukázané, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oprávnenej zanikla v deň nasledujúci po úspešnom ukončení vysokoškolského štúdia, a pred týmto dňom nedošlo k zániku vyživovacej povinnosti z dôvodov, ktoré tvrdil navrhovateľ, súd výrokom I. zrušil vyživovaciu povinnosť od 13.6.2023. Posledný deň, za ktorý patrí oprávnenej výživné teda je 12.6.2023.

28. Súd v zmysle návrhu navrhovateľa nevykonal dokazovanie pripojením a oboznámením spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15Pc 17/2019, v ktorom na návrh navrhovateľa bola zrušená jeho vyživovacia povinnosť k jeho dcére D. C., pretože pre posúdenie toho, či zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oprávnenej je skutočnosť, či a z akého dôvodu zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa k jeho druhej dcére úplne irelevantná. Navrhovateľ žiadal oboznámiť aj spis Okresného súdu Trenčín sp. zn. 23C 180/2016 na preukázanie toho, že nie on je konfliktnou osobou, ale konfliktnou je jeho bývalá manželka. Tento dôkazný prostriedok bol tiež zbytočný, pretože v konaní o zrušenie výživného na oprávnenú je nepotrebné preukazovať, či je konfliktnou osobou bývalá manželka navrhovateľa. Rovnako tak bolo nadbytočné a nevhodné oboznamovať obsah spisov Okresného súdu Trenčín sp. zn. 26C 35/2015, 23C 236/2016, 15C 5/2019, a obsah spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 26Up 453/2021 na preukázanie toho, že navrhovateľ vystupuje v týchto konaniach ako žalovaný a jeho brat je žalobcom, pretože pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na zrušenie výživného k oprávnenej to nebolo potrebné. Súd nepripojil a neoboznánil obsah spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 18C 29/2019, obsahom ktorého by mali byť podľa tvrdenia navrhovateľa doklady o tom ako navrhovateľ platil výživné na oprávnenú, keďže navrhovateľ v rámci výsluchu v tejto veci sa priznal, že výživné neplatil riadne a včas, a oprávnenej na jej účet zaslal výživné v sumách 2 x po 1 Eur a raz 20 Eur, čo potvrdila aj oprávnená. Súd nevypočul podľa návrhu navrhovateľa ako svedkov ani A. G. C. a R. C., rodičov navrhovateľa, ktorých podľa tvrdenia navrhovateľa oprávnená min. 2 x nepozdravila na železničnej stanici v Trenčianskej Teplej, pretože ako už bolo uvedené, preukázanie týchto skutočností nebolo podstatné pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa. Súd nevykonal dokazovanie ani oboznámením navrhovateľom predložených dôkazov: vyhlásenie mediatrix I. J. L. zo dňa 24.2.2017, list navrhovateľa zo dňa 8.2.2018, fotokópie podacích hárkov, email D. C. zo dňa 23.2.2014, email L. C. zo dňa 8.2.2016, list L. C. zo dňa 16.3.2017, výzva D. C. a C. C. zo dňa 16.3.2017 adresovanej navrhovateľovi na platenie výživného, druhú stranu emailu od bývalej manželky

navrhovateľa z č.l. 146, listiny z č.l. 147, 148, výňatok zo zápisnice z pojednávania z č.l. 149, listina z č.l. 150, prvá strana rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15Pc 17/2019-147, výňatok zo zápisnice z č.l. 152, email zo dňa 24.10.2017, čestné prehlásenie S. K. zo dňa 25.4.2020, podanie L. C. zo dňa 13.1.2015 vo veci rozvodu vedenej pod sp. zn. 34P 59/2014, email L. C. zo dňa 16.7.2019, listiny z č.l. 157, 158, potvrdenia o zrealizovaní transakcií o úhrade súm 1 Euro, 1 Euro a 20 Eur v prospech účtu oprávnenej, 13. strana odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín 18C 29/2019, email L. C. zo dňa 1.2.2016, emaily navrhovateľa zo dňa 12.2.2017, 24.6.2018, 21.11.2019 adresované jeho bývalej manželke, potvrdenia o zrealizovaní transakcií o úhrade súm 1.437,12 Eur z 22.12.2017, 2.620 Euro z 1.6.2020 v prospech účtu D. C., čestné prehlásenie M. D. zo dňa 5.11.2018, správa z polygrafického vyšetrenia zo dňa 19.12.2018, výpis z bežného účtu navrhovateľa za obdobie od 1.5.2017 do 30.4.2019. Tieto listiny väčšinou s prejednávanou vecou nesúvisia, týkajú sa priebehu a pokusov o riešenie sporov medzi navrhovateľom jeho bývalou manželkou ohľadom rozdelenia ich spoločného majetku po rozvode manželstva, a ich majetkových súdnych sporov, prípadne komunikácie medzi navrhovateľom a jeho dcérou D. a súdneho konania o návrhu navrhovateľa na zrušenie výživného k nej, doplatenia zameškaného výživného D. C., fyzickej inzultácie zo dňa 20.2.2018. Navrhovateľ v podaní zo dňa 30.9.2022 uvádzal, že tieto listiny predkladal na preukázanie toho, že on nie je konfliktnou osobou, konfliktnou osobou je jeho bývalá manželka, že jeho dcéra D. neštudovala riadne, že bývalá manželka zadržovala poštu nájomníkom v rodinnom dome, a ďalšie skutočnosti, ktoré sú nepodstatné pre prejednanú vec. Skutočností, ktoré podľa navrhovateľa mali byť týmito listinami preukázané neboli významné v rámci skúmania toho, či oprávnená nadobudla schopnosť sama sa živiť a či sa správala v rozpore s dobrými mravmi k navrhovateľovi.

29. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkyne L. C. v zmysle návrhu oprávnenej. Súd považoval tento dôkazný prostriedok za nadbytočný, pretože súd mal skutkový stav zistený v dostatočnom rozsahu už z iných vykonaných dôkazov, a to najmä výsluchu účastníkov konania a z oboznámených listinných dôkazov. V zmysle návrhu oprávnenej súd nevykonal dokazovanie ani pripojením a oboznámením spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 46Ek 314/2022 z dôvodu, že nebolo potrebné oboznamovať celý obsah tohto spisu, keď pre ustálenie skutkového stavu veci postačovalo oboznámenie upovedomenia o začatí exekúcie a ostatných častí tohto spisu, ktoré predložila oprávnená a medzi účastníkmi nebolo sporné, že exekučné konanie o vymoženie zameškaného výživného a bežného výživného v prospech oprávnenej proti navrhovateľovi ako povinnému naozaj začalo, exekúcia je vykonávaná, pričom navrhovateľ nespochybňoval, že výživné nehradil podľa rozsudku súdu. Súd neoboznámil ani navrhovateľom zostavený prepis telefonátov – nahrávok z interiéru domácnosti, pretože oprávnená nevysvetlila vecnú súvislosť a význam tohto dôkazného prostriedku s prejednávanou vecou. Súd považoval za nadbytočné a nehospodárne oboznamovať obsah spisov uvedených vo vyjadrení oprávnenej zo dňa 19.8.2022, a to proti žalovanému Bytové družstvo, Trenčianska Teplá, proti žalovanému Uhrovič, proti žalovanému Smirno, proti žalovanému TV Markíza, proti žalovanému T. D., proti žalovanému L. C., proti žalovanej L. C. na preukázanie toho, že navrhovateľ v procesnej pozícii žalobcu viedol alebo vedie tieto súdne konania. Navrhovateľ výslovne nepoprel, že bol, resp. je žalobcom v týchto súdnych konaniach. Súd nevykonal ani dokazovanie oboznámením 2 x potvrdenia o vklade na účet v SLSP, a.s., potvrdenie o výbere z účtu v SLSP, a.s., potvrdenie o vklade na účet v I. D., H., potvrdenie o vklade na účet vo F., H., pretože tieto transakcie detailne popísala oprávnená vo svojom vyjadrení a navrhovateľ nepopieral správnosť jej popisu s tým, že potvrdil, že k žiadnemu z týchto účtov nemala oprávnená dispozičné oprávnenie, čo je postačujúce pre ustálenie skutkového stavu ohľadom týchto vkladov a výberov realizovaných navrhovateľom. Súd neoboznámil ani listiny, ktoré oprávnená predložila na pojednávaní dňa 13.1.2023 na preukázanie, že navrhovateľ je človek konfliktnej povahy, a to žiadosť navrhovateľa o vysvetlenie zo dňa 18.2.2015, email navrhovateľa zo dňa 20.1.2021, email navrhovateľa zo dňa 14.3.2016, vyjadrenie znalkyne Ing. Odokienkovej zo dňa 15.3.2021, vyjadrenie mediátorky I. J. L. zo dňa 24.2.2017, email navrhovateľa zo dňa 7.3.2015, potvrdenie vedúcej pošty Ilava. Vykonanie týchto dôkazov bolo nadbytočné v rozpore so zásadou hospodárnosti, pretože súd mal z iných vykonaných dôkazov skutkový stav zistený v dostatočnom rozsahu, z ktorého bolo možné ustáliť príčiny rozvratu vzťahu navrhovateľa a oprávnenej.

30. Podľa § 52 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (CMP) Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 55 CMP Súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

32. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v mimosporových konaniach sa uplatňuje základná zásada, vyjadrená v ustanovení § 52 CMP, podľa ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak CMP neustanovuje inak. Výnimky z tejto zásady stanovujú ustanovenia § 53 až § 56 CMP. Podľa ustanovenia § 55 CMP možno účastníkovi priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Neuplatňuje sa teda zásada úspechu v konaní, na základe ktorej žiadateľ navrhovateľ jemu priznať náhradu trov konania, keďže táto zásada úspechu platí len pre civilné sporové konania podľa CSP. Súd skúmal, či okolnosti daného prípadu odôvodňujú priznať niektorému z účastníkov náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 55 CMP. Súd bol toho názoru, že v danej veci sú splnené okolnosti preto, aby priznal oprávnenej nárok na náhradu trov konania. Z emailov oprávnenej zo dňa 18.5.2021, 15.7.2021 a 2.8.2021 vyplýva, že oprávnená informovala navrhovateľa o tom, že v treťom ročníku bakalárskeho štúdia v zimnom semestri sa zúčastnila študijného pobytu v Barcelone, kde štúdium prebiehalo v anglickom jazyku, pričom ho informovala aj o ukončení bakalárskeho štúdia a o pokračovaní v inžinierskom štúdiu v nasledujúcom akademickom roku a zaslala mu emailom aj potvrdenie o štúdiu a diplom o získaní bakalárskeho štúdia. Je všeobecne známou skutočnosťou, že inžinierske štúdium trvá dva roky. Okrem toho oprávnená aj po zaslaní uvedených emailov osobne viackrát povedala navrhovateľovi, že naďalej pokračuje vo vysokoškolskom štúdiu. Nebol preto dôvod, aby navrhovateľ podával tento návrh na zrušenie výživného na súd už dňa 1.4.2022. Napriek tomu, že aj v priebehu konania z listinných dôkazov, najmä z potvrdenia STU v Bratislave o štúdiu zo dňa 20.4.2022, prehľadu o štúdiu, pripojených k vyjadreniu oprávnenej k návrhu zo dňa 8.6.2022, ktoré boli doručené navrhovateľovmu právnenému zástupcovi dňa 30.6.2022 vyšlo najavo, že oprávnená bola na študijnom pobyte v Barcelone v rámci programu Erasmus a študuje v rámci inžinierskeho štúdia ten istý študijný odbor a program bez prerušenia, navrhovateľ naďalej trval na podanom návrhu na zrušenie výživného a podal dňa 5.4.2023 odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 17.2.2023, ktorým bol jeho návrh zamietnutý a navyšoval tým trovy konania. Ani po doručení uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP 8/2023 zo dňa 8.8.2023, v ktorom odvolací súd vyhodnotil ako vecne správne závery súdu prvej inštancie v rozsudku zo dňa 17.2.2023, v zmysle ktorých ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku súdu prvej inštancie nenastala okolnosť spôsobujúca zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľa k oprávnenej, navrhovateľ nezmenil svoj postoj a trval na tom, že vyživovacia povinnosť k oprávnenej zanikla skôr než absolvovala vysokoškolské štúdium dňa 12.6.2023. K skutočnosti, ktorá privodila zánik vyživovacej povinnosti došlo až v priebehu odvolacieho konania, keď dňa 12.6.2023 oprávnená úspešne absolvovala štúdium na vysokej škole. O tejto skutočnosti oprávnená informovala navrhovateľa emailom zo dňa 18.6.2023, teda 6 dní po ukončení vysokoškolského štúdia s tým, že diplom by mala dostať o 2 týždne. Súd zohľadnil aj zjavnú nedôvodnosť návrhu na zrušenie výživného pre správanie sa oprávnenej k navrhovateľovi v rozpore s dobrými mravmi, keďže navrhovateľ v čase podávania návrhu si bol vedomý toho, že bol to on, kto neplatil viacero rokov napriek právoplatnému a vykonateľnému rozsudku súdu a žiadostiam a prosbám oprávnenej výživné v prospech oprávnenej, ktorá si musela popri štúdiu brigádnicke privyrábať a navrhovateľ týmto konaním, ktoré je v rozpore so zákonom ako aj svojím nevhodným správaním (vyhotovovanie zvukových záznamov bez vedomia oprávnenej, vťahovaním oprávnenej do jeho sporov s bývalou manželkou a ďalšie ako súd uviedol vyššie) zapríčinil vážne narušenie vzájomných vzťahov navrhovateľa a oprávnenej, v dôsledku čoho oprávnená podľa názoru súdu oprávnene odmieta byť s navrhovateľom častejšie v kontakte. Oprávnená si na obranu jej práv musela zvoliť právneho zástupcu, a vznikli jej tým trovy konania v podobe trov právneho zastúpenia. Prevažná časť úkonov právnej služby (6 úkonov do rozhodnutia súdu prvej inštancie, ďalšia porada s klientkou 21.4.2023 a úkon vyjadrenie z 27.4.2023 k odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvej inštancie) bolo vykonaných advokátom oprávnenej do dňa 12.6.2023, kedy oprávnená ukončila štúdium na vysokej škole. Tieto trovy konania vôbec nemuseli vzniknúť, ak by navrhovateľ nepodal zjavne nedôvodný návrh na zrušenie výživného už dňa 1.4.2022. Súd zohľadnil aj pomery účastníkov konania. Oprávnená počas štúdia nemala vlastný pravidelný príjem, peňažné prostriedky, ktoré zarobila brigádnicke popri štúdiu na vysokej škole, použila na úhradu svojich nevyhnutných výdavkov. Oprávnená sa do pracovného procesu zaradila len nedávno, a to od 1.9.2023, a teda nemala možnosť ušetriť väčšiu sumu peňažných prostriedkov z pracovného pomeru. V čestnom prehlásení zo dňa 15.9.2023 oprávnená uviedla, že jej čistá mzda má byť v sume 1.200 Eur mesačne a Erasmus grant v sume 720 Eur mesačne, pričom jej mesačné výdavky predstavujú najmä nájom vo výške 522 Eur a strava približne vo výške 300 Eur. Oprávnená ďalej uviedla, že nemá dlhy a nevlastní majetok väčšej hodnoty. Navrhovateľ dosahuje príjem z podnikania, je jediným spoločníkom a konateľom v obchodnej spoločnosti Ceramica fantastica s.r.o., ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra ohľadom tejto obchodnej spoločnosti. Tržby z tejto obchodnej spoločnosti

predstavujú podľa vyjadrenia navrhovateľa 20.000 Eur až 30.000 Eur v hrubom ročne, pričom spoločnosť za rok 2020 vykázala zisk 228 Eur podľa výpisu z finstat.sk. Uviedol, že prenajíma byt v predmetnom rodinnom dome, v ktorom bývajú účastníci, a ktorý je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa a jeho bývalej manželky s rovnakými podielmi a nájomné z prenájmu si navrhovateľ necháva. Okrem rodinného domu je navrhovateľ spoluvlastníkom v podiele 1 / 2 aj nebytových priestorov v Novej Dubnici o výmere 13 m², a navrhovateľ poberá z prenájmu týchto priestorov nájomné v sume 280 Eur mesačne. Navrhovateľ vlastní osobné motorové vozidlo zn. Hunday elantra, rok výroby 2004, ktoré používa na výkon podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ neuviedol konkrétnu výšku príjmu, ktorý mesačne dosahuje. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni je navrhovateľ od 1.7.2009 evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba a v decembri 2022 vykázal vymeriavací základ 566,50 Eur. Navrhovateľ tvrdil, že zo splátok hypotekárnych úverov v sume 1.400 Eur mesačne on uhradza približne 3 / 4, a jeho bývalá manželka uhradza zvyšnú časť mesačných splátok týchto úverov. Uviedol, že aktuálne zostatok na jeho účte môže predstavovať asi 800 Eur. Z uvedeného podľa názoru súdu vyplýva hrubý nepomer v majetkových a príjmových pomeroch účastníkov, ktorá skutočnosť tiež odôvodňuje priznanie nároku na náhradu trov konania oprávnenej. Neobstojí ani argumentácia navrhovateľa, že oprávnená, resp. jej advokát mali oznámiť Krajskému súdu v Žiline ukončenie štúdia oprávnenej na vysokej škole do rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku súdu prvej inštancie, a keďže tak neučinili, mala by oprávnená zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania. V prípade ukončenia štúdia ide totiž o novú skutočnosť, ktorá nastala po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie a dôkaz na preukázanie tejto skutočnosti bolo potrebné vykonať či už na krajskom súde alebo na okresnom súde, teda pojednávanie by muselo byť vykonané tak či tak. V tejto spojitosti je bez právneho významu aj tvrdenie navrhovateľa, že oprávnená sa mohla dohodnúť o zrušení výživného s navrhovateľom, ktorý nespochybňoval, že ukončila vysokoškolské štúdium dňa 12.6.2023, a pojednávanie sa po ukončení jej štúdia ani nemuselo konať. Vyživovacia povinnosť bola určená rozsudkom súdu a musí byť aj zrušená rozsudkom súdu, a to najmä za situácie, keď je z tvrdení účastníkov zrejmé, že medzi nimi bolo sporné, kedy zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa k oprávnenej. Preto jedine rozsudkom súdu po dokazovaní vykonanom na pojednávaní bolo treba ustáliť dátum zániku vyživovacej povinnosti. Je v záujme právnej istoty účastníkov, aby bolo súdnymi rozhodnutiami určené presné obdobie trvania vyživovaciej povinnosti navrhovateľa k oprávnenej, čo je opodstatnené aj tým, že navrhovateľ uvádzal, že bude žiadať vrátiť preplátok na výživnom, teda sumy na výživné, ktoré boli od neho vymôžené aj za obdobie kedy už netrvala vyživovacia povinnosť. S ohľadom na všetky uvedené okolnosti prípadu nie je na mieste, aby súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, ale naopak je podľa názoru súdu spravodlivé priznať oprávnenej náhradu trov prvoinštančného aj druhoinštančného konania proti navrhovateľovi podľa § 55 CMP v plnom rozsahu. V danom prípade trovy prvoinštančného a odvolacieho konania oprávnenej predstavujú trovy právneho zastúpenia. Pri rozhodovaní o výške trov právneho zastúpenia súd primerane použil ustanovenia § 251 CSP, § 263 ods. 1 CSP a použil vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej iba „vyhláška“). Právny zástupca oprávnenej si uplatnil trovy za 9 úkonov právnej služby, ktoré ako vyplýva z obsahu spisu vykonal a ktoré súd považoval za odôvodnené a účelné, a to prevzatie veci a príprava zastúpenia zo dňa 06.06.2022, vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 07.06.2022, vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 19.08.2022, ďalšia porada s klientkou v trvaní od 9:00 hod. do 11.45 hod. dňa 04.01.2023, účasť na pojednávaní dňa 13.01.2023 v trvaní od 9:07 hod. do 12.04 hod., účasť na pojednávaní dňa 17.02.2023 v trvaní od 9:05 hod. do 12:28 hod., ďalšia porada s klientkou v trvaní od 10:00 hod. do 11.20 hod. dňa 21.4.2023, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 27.4.2023, účasť na pojednávaní dňa 26.9.2023. Právny zástupca oprávnenej pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky z jednej trinástiny výpočtového základu, t.j. za jeden úkon právnej služby v roku 2022 si vyúčtoval základnú sadzbu tarifnej odmeny vo výške 89,46 Eur a v roku 2023 vo výške 96,31 Eur, keďže hodnotu veci nie je možné vyjadriť v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. S poukazom na dispozičnú zásadu, súd pri určení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal z vyúčtovania trov konania zo dňa 26.9.2023 predloženého právnym zástupcom oprávnenej. V zmysle uvedeného súd potom priznal oprávnenej podľa § 13a ods. 1 písm. a), b), c) a e) vyhlášky za každý úkon právnej služby vykonaný v roku 2022 základnú sadzbu tarifnej odmeny vo výške 89,46 Eur (1/13 výpočtového základu v roku 2022 bola vo výške 89,46 Eur), za účasť na pojednávaníach 13.1.2023, 17.2.2023, za každé začaté dve hodiny základnú sadzbu tarifnej odmeny vo výške po 96,31 Eur (1/13 výpočtového základu v roku 2023 je vo výške 96,31 Eur), t.j. za účasť na každom pojednávaní odmenu vo výške 192,62 Eur, za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 27.4.2023, za účasť na pojednávaní dňa 26.9.2023, ktorého trvanie nepresiahlo dve hodiny odmenu vo výške 96,31 Eur x2. Za úkon ďalšia porada alebo rokovanie s klientom dňa 4.1.2023

za každú skončenú hodinu priznal súd oprávnenej odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 96,31 Eur, t.j. spolu odmenu vo výške 192,62 Eur. Podľa záznamu z rokovania s klientom zo dňa 4.1.2023 porada trvala od 9.00 hod a bola ukončená o 11.45 hod. Súd považoval tento úkon právnej služby za účelný, potrebný pre efektívnu procesnú obranu oprávnenej, pretože podľa záznamu z porady bola na nej oprávnená oboznámená s rozsiahlym vyjadrením navrhovateľa (9 strán), vyjadrením jeho právneho zástupcu (3 strany) a prílohami vyjadrenia navrhovateľa v rozsahu 37 strán, ktoré dokumenty si aj sama prečítala a vyjadrila sa podrobne ku všetkým tvrdeniam navrhovateľa v jeho podaniach a zároveň prebrali spolu dôkazné prostriedky, ktoré predloží oprávnená do termínu pojednávania, oprávnená bola advokátom poučená aj o zásadách dokazovania, pravidlách správania sa v pojednávacej miestnosti. Za úkon ďalšia porada alebo rokovanie s klientom dňa 27.4.2023, ktorá porada nepresiahla hodinu priznal súd oprávnenej odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 96,31 Eur. Podľa záznamu z rokovania s klientom zo dňa 27.4.2023 porada trvala od 10.00 hod a bola ukončená o 11.20 hod. Súd považoval aj tento úkon právnej služby za účelný, teda potrebný pre efektívnu procesnú obranu oprávnenej, pretože podľa záznamu z porady bola na nej oprávnená oboznámená s odvolaním navrhovateľa a doplnením odvolania navrhovateľa proti rozsudku súdu prvej inštancie, a tieto dokumenty si aj sama prečítala, oboznámila sa podrobne s dôkazmi, ktoré k svojmu odvolaniu predložil navrhovateľ a vyjadrila sa podrobne ku všetkým tvrdeniam navrhovateľa v jeho odvolaní aby jej vyjadrenia mohol advokát zapracovať do vyjadrenia oprávnenej k odvolaniu a advokát oboznámil oprávnenú o zásadách dokazovania pred odvolacím súdom, o možných spôsoboch rozhodnutia odvolacieho súdu. Okrem toho patrí právnenému zástupcovi oprávnenej podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. režijný paušál za 3 úkony právnej služby v roku 2022 vo výške 34,89 Eur (3 x 11,63 Eur) a za 6 úkony právnej služby v roku 2023 vo výške 75,12 Eur (4 x 12,52 Eur). Právnenému zástupcovi oprávnenej patrí v rámci uplatnených trov konania náhradu za stratu času podľa § 17 ods.1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za cestu vykonanú právneným zástupcom oprávnenej zo sídla advokátskej kancelárie v Ilave do Trenčína (miesto pojednávania) a späť absolvovanú v dĺžke 2 x 30 km dňa 13.01.2023, dňa 17.02.2023, dňa 26.9.2023 v trvaní 2 polhodín pri jednej vykonanej ceste tam a späť, t.j. spolu vo výške 6 x 20,87 Eur (1/60 výpočtového základu v roku 2023 bola vo výške 20,87 Eur). Náhrada za stratu času tak predstavuje sumu spolu 125,22 Eur. Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 patria právnenému zástupcovi oprávnenej cestovné výdavky spojené s cestovaním osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot Expert Traveler na pojednávania dňa 13.01.2023, 17.02.2023, 26.9.2023 (pri spotrebe PHM 5,7 l/100 km, cene PHM 1,70 Eur/l, vzdialenosť 6 x 30 km - z Ilavy do Trenčína, a sume základnej náhrady za 1 km jazdy 0,227 €/km podľa opatrenia MPSVaR SR č. 282/2022 Z.z.). Základná náhrada potom patrí v sume 40,86 Eur pri výpočte 180 km x 0,227 a náhrada za spotrebované pohonné hmoty patrí v sume 16,42 Eur za použitia výpočtu 5,71 : 100 km x 180 km x cena PHM 1,70 Eur/l. Cestovné výdavky za účasť na pojednávaniach dňa 13.01.2023, 17.02.2023, 26.9.2023 tak predstavujú spolu sumu 57,28 Eur. Súd teda výrokom II. v zmysle § 55, § 58 CMP rozhodol o nároku a o celkovej výške náhrady trov konania oprávnenej, ktorú je povinný navrhovateľ zaplatiť vo výške 1.427,78 Eur do rúk právneho zástupcu oprávnenej podľa § 263 ods. 1 CSP v sporení s § 2 ods. 1 CMP, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 CMP Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.